

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BECHUKOSAI • MAAMAR 2

ביאור אם בחקותי

Explication de « Si vous
marchez selon Mes statuts »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bechukosai/2/

1 ביאור אם בחקותי

Explication de «Si vous marchez dans Mes statuts».

2 להבין שרש הדברים הנ"ל. הנה להבין ענין אם בחקותי תלכו שבח"י ההליכה היא בחקותי דוקא בבח"י אותיות החקיקה.

Pour comprendre la racine des propos mentionnés ci-dessus. À présent, pour comprendre le sens de «Si vous marchez dans Mes statuts» (Be'houkotaï) : le niveau de la «marche» se trouve précisé dans «Mes statuts», au niveau des lettres gravées.

יש להקדים תחלה שרש ענין ההפרש בין תורה שבכתב שנתלכשה באותיות הכתב בדיו על הקלף. לבח"י מכתב אלהים חרות על הלוחות שהוא אותיות החקיקה.

Il faut d'abord exposer la racine de la différence entre la Torah écrite, revêtue de lettres tracées à l'encre sur du parchemin, et le niveau de «l'écriture de D.ieu, gravée sur les Tables», qui consiste en des lettres gravées.

3 וההפרש בין כתיבה לחקיקה. בגשמיות הוא פשוט דבאותיות הנכתבים בדיו הנה הדיו הוא דבר בפ"ע [בפני עצמו] ואינו מגופו ומהותו של הקלף.

La différence entre l'écriture et la gravure est simple lorsqu'on considère les choses matérielles. Dans les lettres écrites à l'encre, l'encre est une chose en soi, qui ne fait pas partie du corps et de l'essence du parchemin.

אך כשמצטייר הדיו בצורות אותיות על הקלף ידבקו והיו לאחדים ונראה כאלו הם דבר א', שהרי הקלף הלבן ישנו תחת האות ועליו ממש נכתב האות והוא סובלו.

Mais lorsque l'encre prend la forme de lettres sur le parchemin, elles s'unissent et ne font plus qu'un ; elles semblent alors former une seule chose, car le parchemin blanc se trouve sous la lettre, qui est écrite directement dessus, et il la porte.

אבל מ"מ באמת הם שני דברים שהרי הקלף הוא דבר בפ"ע [בפני עצמו] והדיו הוא דבר בפ"ע [בפני עצמו] לגמרי

Néanmoins, en vérité, ce sont deux choses : le parchemin est une chose en soi, et l'encre est entièrement une chose en soi.

רק שהלביש את הקלף הלבן להיות נראה על הקלף צורות אותיות מדיו וא"כ אין זה רק דרך הלבשה בלבד שהלבוש הוא דבר בפ"ע [בפני עצמו] ממש.

Seulement, l'encre a recouvert le parchemin blanc, de sorte que des formes de lettres faites d'encre apparaissent sur le parchemin. Ainsi, il ne s'agit que d'une manière de vêtir, car un vêtement est véritablement une chose à part entière.

4 ואף לבוש המחובר תמיד מ"מ מצד עצמו הוא דבר בפני עצמו. וכך הוא ענין אותיות הנכתבים בדיו הן מלבישים את הקלף בחי' לבוש לבד משא"כ באותיות החקיקה שנחקקים ונחרצים ע"ג [על גבן] אבן טוב וכה"ג [וכהאי גוונא]

Même un vêtement qui reste toujours attaché est néanmoins, en lui-même, une chose distincte. Il en va de même des lettres écrites à l'encre : elles revêtent le parchemin comme un simple vêtement. Il n'en est pas ainsi des lettres gravées, qui sont gravées et incisées sur une pierre précieuse ou autre chose semblable :

הנה אין האותיות חשובים בחי' לבוש לבד אלא הן מעצמיותו ומהותו של האבן טוב ומגופו ממש יחשבו.

là, les lettres ne sont pas considérées comme un simple vêtement ; elles relèvent plutôt de l'essence et de la nature de la pierre précieuse, et sont considérées comme faisant partie de son corps même.

5 והגם שמ"מ אינו דומה ממש לכמו שהיה האבן טוב מצד עצמו קודם החקיקה שמתחלה היה פשוט בלא ציור אותיות כלל וע"י החקיקה נולדו בו אותיות

Et bien que, néanmoins, cela ne soit pas tout à fait comme la pierre précieuse en elle-même avant la gravure : au départ, elle était simple, sans aucune forme de lettres, et la gravure y fit apparaître des lettres,

והרי א"כ צורות האותיות אלו אינן עצמות ומהות האבן טוב שהוא מצד עצמו פשוט בלא ציור אותיות.

il s'ensuit donc que ces formes de lettres ne sont pas l'essence et la nature même de la pierre précieuse, qui est simple en elle-même, sans aucune forme de lettres ;

אך הגם שצורת האותיות היא הוי' חדשה אבל עכ"פ [על כל פנים] אותיות אלו הם בגוף האבן טוב ממש ואינו דבר נפרד ממנו

pourtant, bien que la forme des lettres soit une existence nouvelle, ces lettres se trouvent néanmoins dans le corps même de la pierre précieuse et ne sont pas une chose distincte d'elle ;

רק חרותים וחקוקים בגופו ממש ולא כאותיות שעושים בדיו שהם דבר נפרד חוץ מהקלף וחשובים לבוש לבד

elles sont simplement incisées et gravées dans son corps même, contrairement aux lettres tracées à l'encre, qui sont une chose distincte, extérieure au parchemin, et ne sont considérées que comme un vêtement.

אבל אותיות החקיקה אע"פ [אף על פי] שהן ג"כ אותיות ולא כקלף הלבן ואבן טוב במהותו ועצמותו שמופשט מכל צורה ממש אבל עכ"פ [על כל פנים] הם מגופו ומהותו של הדבר הנחקק ולמעלה מעלה מבחי' לבוש:

Mais les lettres gravées, bien qu'elles soient elles aussi des lettres et ne soient donc pas comme le parchemin blanc ou la pierre précieuse dans son être et son essence, entièrement dépourvus de toute forme, proviennent néanmoins du corps et de la nature même de la chose gravée, et se situent bien au-dessus du niveau d'un vêtement.

6 והנה עם היות המשל הנ"ל הוא ענין גשמי מ"מ ממנו יובן הנמשל למעלה בענין שרש מעלת הלוחות וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] אי"ה [אם ירצה השם].

Or, bien que l'analogie évoquée plus haut relève du domaine matériel, elle permet néanmoins de comprendre ce qu'elle représente dans les mondes supérieurs, concernant la racine de la supériorité des Tables, comme nous l'expliquerons, avec l'aide de D.ieu.

אך מקודם יש לבאר עוד איך שדוגמת המשל הנ"ל באותיות הכתיבה ואותיות החקיקה הגשמיים. יש דוגמתם ממש ברוחניות באותיות שבנפש המדברת שבאדם.

Mais il faut d'abord expliquer davantage comment l'analogie précédente des lettres écrites et des lettres gravées, dans le domaine matériel, possède un équivalent exact dans la spiritualité : les lettres qui se trouvent dans l'âme parlante de l'homme.

דהנה עם היות שהנפש מלאה אותיות וכמ"ש ויהי האדם לנפש חיה ותרגם אונקלוס לרוח ממללא וכדלקמן אי"ה [אם ירצה השם] מ"מ

En effet, bien que l'âme soit pleine de lettres, comme il est écrit : « Et l'homme devint une âme vivante », ce qu'Onkelos traduit par « un esprit parlant », comme nous l'expliquerons plus loin, avec l'aide de D.ieu, néanmoins,

הנה נביעת האותיות שבמחשבה ודבור אף שנוכעים מהנפש מ"מ גשם מהות אותיות הדבור שהם מבחי קול והבל הלב הגשמי היוצא מן הקנה כמו דבר זר ממש נחשב לגבי מהות ועצמות הנפש

quant à l'épanchement des lettres dans la pensée et dans la parole, bien qu'elles émanent de l'âme, la substance grossière des lettres de la parole — qui relèvent du niveau de la voix et du souffle physique du cœur, sortant par la trachée — est néanmoins considérée comme quelque chose de véritablement étranger à l'être et à l'essence de l'âme.

כי מה ענין קול גשמי למהות הנפש הרוחניות ואפי" [ואפילו] מהות האותיות שבמחשבה שחושב ומהרהר אותיות א"ב ג"ד כו' מהות מחשבה זו ואותיות אלו

Car quel rapport une voix physique peut-elle avoir avec l'être de l'âme spirituelle ? Et même l'être des lettres de la pensée, lorsque l'on pense et médite les lettres alef, beit, guimel, dalet, etc., l'être de cette pensée et de ces lettres

כמו דבר זר ממש נחשב לגבי הנפש ע"ד אותיות הדבור דאע"פ [דאף על פי] שהם רוחניים יותר ממהות הקול הגשמי מ"מ בנקל לצייר שאין זה כלל מערך מהות רוחניות הנפש

est considéré comme quelque chose de véritablement étranger à l'âme, tout comme les lettres de la parole. Car bien qu'elles soient plus spirituelles que la substance de la voix physique, il est néanmoins facile de concevoir qu'elles ne sont nullement comparables à l'être spirituel de l'âme.

ולכן מחשבה ודבור נקראו רק לבושין בלבד לגבי הנפש כמו הלבוש שאינו כלל ממהות הדבור

C'est pourquoi la pensée et la parole ne sont appelées que des vêtements par rapport à l'âme, comme un vêtement qui ne relève nullement de l'être de la chose

רק דבר אחר ממש וכנ"ל במשל שאותיות הכתיבה הן לבושים לפי שהדיו הוא דבר זר ואינו כלל ממהות הקלף רק שמלבישו ונראה כאלו הוא דבר אחד.

mais constituent véritablement quelque chose d'autre. C'est ce qui a été dit plus haut dans l'analogie : les lettres écrites sont des vêtements parce que l'encre est une chose étrangère, qui ne relève nullement de l'être du parchemin ; elle ne fait que le recouvrir, et l'on dirait alors qu'ils ne forment qu'une seule chose.

כך אותיות המחשבה ודבור הם דברים נפרדים. אותיות הדבור הן מקול גשמי. ואותיות המחשבה רוחניים יותר ומ"מ אינן כלל ממהות הנפש וחשובים

De même, les lettres de la pensée et de la parole sont des choses distinctes. Les lettres de la parole sont constituées d'une voix physique. Les lettres de la pensée sont plus spirituelles, mais elles ne sont néanmoins nullement de l'essence de l'âme et sont considérées

כמו לבוש לבד רק המחשבה היא לבוש המחובר והדבור הוא בחי' לבוש הנפרד כמ"ש במ"א, ואעפ"כ [ואף על פי כן] הרי הם דבוקים [ממש במהו' במהות] הנפש ממש

comme un simple vêtement, à ceci près que la pensée est un vêtement attaché, tandis que la parole est du niveau d'un vêtement séparé, comme cela est expliqué ailleurs. Malgré cela, elles adhèrent véritablement à l'essence même de l'âme,

שהרי הנפש היא המדברת אותיות הדבור ומחשבת ומהרהרת באותיות המחשבה ובלעדה אין שום מציאות לאותיות המחשבה והדבור

car c'est l'âme qui prononce les lettres de la parole, pense et médite les lettres de la pensée ; sans elle, les lettres de la pensée et de la parole n'auraient absolument aucune existence.

וזה ממש כמשל אותיות הנכתבים בדיו שאע"פ [שאף על פי] שאין הדיו ממהות הקלף מ"מ הוא דבוק בהקלף והקלף הוא הסובל ונושא עליו אותיות אלו

Cela est exactement comparable à des lettres tracées à l'encre : bien que l'encre ne soit pas de l'essence du parchemin, elle adhère néanmoins au parchemin, et c'est le parchemin qui supporte et porte ces lettres.

וגם תחת שחרורית הדיו יש לבנונית הקלף ובלעדי הקלף אינו שייך שום מציאת אותיות מהדיו בעצמו.

En outre, sous la noirceur de l'encre se trouve la blancheur du parchemin ; sans le parchemin, les lettres tracées par l'encre seule ne pourraient absolument pas exister.

כך הנפש היא המדברת ומהרהרת וסובלת גשם אותיות הדבור והמחשבה ובלעדה אין שום מציאות אותיות מחשבה ודבור

De même, c'est l'âme qui parle et médite, et qui supporte la matérialité des lettres de la parole et de la pensée ; sans elle, les lettres de la pensée et de la parole n'auraient absolument aucune existence.

וגם הארה ממנה מתלבשת באותיות המחשבה ודבור כלבנונית הקלף שתחת הדיו כדלקמן והרי א"כ אותיות המחשבה ודבור דבוקים ממש להנפש והיו לאחדים.

En outre, un rayonnement de l'âme s'habille dans les lettres de la pensée et de la parole, comme la blancheur du parchemin sous l'encre, ainsi qu'il sera expliqué plus loin. Il s'ensuit que les lettres de la pensée et de la parole adhèrent véritablement à l'âme et ne font qu'un avec elle.

7 ומ"מ הן לבושים לבד לפי שמצד עצמן הן דבר נפרד הדבור מן בחי' הבל הלב כו'

Néanmoins, elles ne sont que des vêtements, car, en elles-mêmes, elles sont une chose distincte : la parole provient du niveau du souffle du cœur, etc.,

רק שהנפש מתלבשת בהן זהו המשל מבחי' אותיות הכתיבה בדיו ע"ג [על גבי] קלף שדוגמתן ברוחנית בנפש הוא בחי' אותיות המחשבה והדבור כנ"ל (ועמ"ש מזה בד"ה שחורה אני אש שחורה ע"ג [על גבי] אש לבנה):

seulement, l'âme s'en revêt. Telle est l'analogie des lettres écrites à l'encre sur du parchemin, auxquelles correspondent, dans la spiritualité et au sein de l'âme, les lettres de la pensée et de la parole, comme mentionné plus haut. (Voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par «Je suis noire», [sur] le feu noir sur le feu blanc.)

8 ב אמנם להבין המשל מאותיות החקיקה מהו בנפש אין לזה דמיון כלל באותיות הגלויים לנו מהנפש רק מעט יש דמיון ממה שידוע שיש ב' בחי' במחשבה.

2. Cependant, pour comprendre ce qui, dans l'âme, correspond à l'analogie des lettres gravées, il n'existe aucune ressemblance avec les lettres de l'âme qui nous sont révélées. Il n'y a qu'une faible ressemblance, fondée sur ce que l'on sait de l'existence de deux niveaux dans la pensée.

הא' הנקי' מחשבה תתאה והוא כשחושב מה שמדבר וחושב האותיות ממש א"כ ג"ד להוציאן כן כפה כענין השמע לאזנך מה שאתה מוצא מפיו.

Le premier est appelé la pensée inférieure (machchava tata'a) : c'est lorsque l'on pense à ce que l'on dit et que l'on pense aux lettres mêmes — alef, beit, guimel, dalet — afin de les faire sortir ainsi de sa bouche, selon le sens de : « Que ton oreille entende ce que ta bouche prononce. »

9 וזהו חיצוניות המחשבה ונקי' למעלה בחי' מלכות דתבונה שהיא בחי' לאה חיצוניות הבינה שהיא בחי' אותיות המחשבה הנ"ל. ובחי' הב' הוא הנקי' מחשבה עילאה דהיינו כשחושב השכל ולא האותיות.

C'est la dimension extérieure de la pensée, appelée dans les mondes supérieurs le niveau de Mal'-hout de Tevouna, qui est le niveau de Léa, la dimension extérieure de Bina, correspondant aux lettres de la pensée mentionnées plus haut. Le second niveau est appelé «pensée supérieure» (ma'hchava ila'a), c'est-à-dire lorsque l'on pense le concept, et non les lettres.

ומ"מ אף שאינו מרגיש כלל האותיות מ"מ יש כלול בחי' אותיות במחשבה זו שחושב השכל שא"א להיות כלל גילוי השכל אפי' [אפילו] במוח האדם עצמו בלי אותיות

Néanmoins, bien que l'on ne perçoive absolument pas les lettres, le niveau des lettres est tout de même inclus dans cette pensée où l'on pense le concept, car aucune révélation du concept n'est possible, même dans le cerveau de la personne elle-même, sans lettres;

רק שהאותיות כלולים ממש בתוך השכל ממש ואינן כהרהור אותיות דמחשבה תתאה שיצאו האותיות להיות מורגשין בפני עצמן חוץ מהשכל והוא בחי' חיצוני דבינה כנ"ל.

mais les lettres sont véritablement incluses dans le concept lui-même; elles ne sont pas comme les lettres que l'on médite dans la pensée inférieure, où elles se sont détachées pour être perçues en elles-mêmes, hors du concept; c'est le niveau de la dimension extérieure de Bina, comme mentionné plus haut.

אבל אותיות הכלולים בשכל עצמו שהוא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] בינה ואינן דבר נפרד חוץ מהשכל הרי הן דבר א' עם השכל

Mais les lettres incluses dans le concept lui-même, qui relèvent de la dimension intérieure de Bina et ne sont pas une chose séparée, extérieure au concept, ne font qu'un avec le concept.

והרי מ"מ יש שם אותיות ולמעלה ג"כ הוא ענין פתוחי חותם מקור האותיות שבבחי' יסוד

Et pourtant, des lettres s'y trouvent. Dans les mondes supérieurs également, cela correspond aux «gravures d'un sceau», la source des lettres, qui se situe au niveau de Yessod.

אימא שמשם נמשך להיות התהוות אותיות מחשבה ודבור הנקי' לאה ורחל. ולכן נקראת הבינה ספר ע"ש סיפורי האותיות שמתהווים ממנה במחשבה ודבור.

d'Imma, d'où procède la formation des lettres de la pensée et de la parole, appelées Léa et Ra'hel. C'est pourquoi Bina est appelée sefer («livre»), en raison des sipourim («récits») des lettres qui en procèdent dans la pensée et la parole.

10 והנה בחי' אותיות אלו הכלולים בהשכל ממש המתגלה מהנפש במוח האדם היא כמו משל אותיות החקיקה שהן בגופו של האבן טוב ולא כמו דיו שהוא נפרד מצד עצמו מהקלף כו'.

Or, ces lettres, qui sont véritablement incluses dans le concept révélé par l'âme dans le cerveau de l'homme, ressemblent, à titre de comparaison, aux lettres gravées, qui font corps avec la pierre précieuse, et non à l'encre, qui, en elle-même, est séparée du parchemin, etc.

וכך אותיות אלו הן מגוף ומהות השכל ממש שממהות ועצם השכל נמשכו בחי' אותיות אלו הכלולים בו ממש

De même, ces lettres appartiennent au corps même et à l'essence du concept, car elles, qui y sont véritablement incluses, sont issues de l'être et de l'essence du concept.

ולכן לא נרגשו כלל להיות דבר בפ"ע [בפני עצמו] כאותיות המחשבה תתאה והדבור שהן בחי' דבר זר ונפרד ממהות השכל כנ"ל.

C'est pourquoi elles ne sont nullement ressenties comme une chose en soi, à la différence des lettres de la pensée inférieure et de la parole, qui sont étrangères à l'essence du concept et en sont séparées, comme mentionné précédemment.

משא"כ כאן במחשבת השכל שאינן דבר בפ"ע [בפני עצמו] שהרי אינו חושב כלל האותיות רק שחושב השכל ממש אלא שבו נמצאו ובו היו האותיות כנ"ל:

Il n'en va pas ainsi ici, dans la pensée du concept, où elles ne sont pas une chose en soi : en effet, on ne pense nullement aux lettres, mais au concept lui-même ; simplement, les lettres s'y trouvent et y existent, comme mentionné précédemment.

11 אמנם באמת אין משל זה מכוון עדיין ואינו דוגמא לבחי' אותיות שבנפש. כי אותיות הכלולים בשכל יתכן עליהן שהן עצם אי עם השכל וכמו חקיקה.

En vérité, toutefois, cette analogie n'est pas encore précise et ne correspond pas au niveau des lettres qui sont dans l'âme. En effet, on peut dire des lettres incluses dans le concept qu'elles sont d'une même essence que lui, comme dans le cas d'une gravure,

אבל לא יתכן לומר עליהם שהם עצם אי עם הנפש שהיא למעלה אפי' [אפילו] מכח השכל כש"כ [כל שכן] מן השכל הגלוי

mais on ne peut pas dire qu'elles sont d'une même essence que l'âme, laquelle est supérieure même à la faculté intellectuelle, et à plus forte raison à l'intellect révélé.

(וגם לא יתיישב מה שיתי' לקמן דבבחי' אותיות החקיקה שבנפש שייך הליכה ותוספת נביעי' [נביעה] חדשה דמהשכל הגלוי לא יהי' [יהיה] כלל נביעות חדשות)

(Cela ne s'accorderait pas non plus avec ce qui sera expliqué plus loin : au niveau des lettres gravées dans l'âme, il peut y avoir un « cheminement » et un ajout de nouvelles émanations, alors que l'intellect révélé ne peut produire aucune nouvelle émanation.)

ולענין המשל יוכן ממ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ ויעש דוד שם שמבטא אותיות והנקודות הוא למעלה מהשכל המושג ומוכן

Pour ce qui est de l'analogie, on la comprendra à partir de ce qui est écrit dans Iggeres HaKodesh au sujet du verset « Et David se fit un nom » : l'articulation des lettres et des voyelles est supérieure à l'intellect qui est saisi et compris,

אלא משכל הנעלם וקדמות השכל שבנפש המדברת ולכן אין התינוק יכול לדבר אף שמבין הכל כו' ע"ש.

mais provient plutôt de l'intellect caché et de l'intellect primordial (kadmout ha-sé'khel) de l'âme parlante. C'est pourquoi un nourrisson ne peut pas parler, bien qu'il comprenne tout, etc. Voir là-bas.

12 ועי"פ כ"ז [כל זה] יובן איך שיש בנפש בחי' אותיות החקיקה ואותיות הכתיבה והיינו כמו שאותיות החקיקה הם חקוקים בגוף ועצם האבן ואין כאן דבר נוסף, כך

Selon tout ce qui précède, on comprendra comment il existe dans l'âme le niveau des lettres gravées et [celui] des lettres écrites. C'est-à-dire que, de même que les lettres gravées sont inscrites dans le corps et l'essence même de la pierre, sans qu'aucune chose s'y ajoute, ainsi

הוא ענין צורת הכ"ב אותיות שמקורן הוא מקדמות השכל ורצון הנפש הרי הם למעלה ממהות מחשבה ואפי" [ואפילו] ממהות שכל הגלוי כדפי' לעיל שהוא למעלה משכל המושג ומובן אלא משכל הנעלם וקדמות השכל.

en est-il de la forme des vingt-deux lettres, dont la source est dans l'intellect primordial et la volonté de l'âme : elles sont au-dessus de la nature de la pensée, et même au-dessus de la nature de l'intellect révélé, comme expliqué plus haut : elles sont au-dessus de l'intellect saisissable et compréhensible, et relèvent plutôt de l'intellect caché et de l'intellect primordial.

13 ור"ל [ורוצה לומר] כח השכל הכלול בעצם הנפש שם הוא מקור צורת כ"ב אותיות הנ"ל. וגילוי השכל המתגלה במוח האדם הוא

C'est-à-dire que la puissance intellectuelle incluse dans l'essence même de l'âme est là la source de la forme des vingt-deux lettres mentionnées plus haut. Quant au dévoilement de l'intellect qui se manifeste dans le cerveau de l'homme, il est

רק איזה הארה נשפעת ונמשכת משכל הנעלם שבנפש וכלא חשיב לגבי שכל הנעלם שיכול להשכיל השכלות רבות מאד

seulement un certain rayonnement qui émane et se déploie à partir de l'intellect caché dans l'âme, et il ne compte pour rien comparé à l'intellect caché, qui peut concevoir un très grand nombre d'idées.

כי שכל הנעלם מיוחד בעצם הנפש ולמעלה מגילוי כחותיה במחשבה דו"מ [דבור ומעשה] ושם הם מקור צורת הכ"ב אותיות א"כ ה"ז [הרי זה] כמו אותיות החקיקה שהן במהות הנפש ועצמותה ואין כאן דבר זר ומהות אחר.

Car l'intellect caché est uni à l'essence de l'âme et se situe au-dessus du dévoilement de ses forces dans la pensée, la parole et l'action ; c'est là que se trouve la source de la forme des vingt-deux lettres. Dès lors, cela ressemble aux lettres gravées, qui appartiennent à l'être et à l'essence de l'âme : il n'y a ici ni élément étranger ni autre essence.

14 והן אמת שמהות ועצמות הנפש ממש הוא למעלה מעלה ממהות צורת האותיות כי האותיות היא רק בחי' אחרונה שבה. אך מ"מ עכ"פ [על כל פנים] הוא בחי' אחרונה שבמהותה ועצמותה ממש ולא תוספת מהות אחר.

Il est vrai que l'être même et l'essence même de l'âme se situent très, très au-dessus de l'être de la forme des lettres, car les lettres n'en sont que le dernier niveau. Pourtant, malgré tout, elles constituent au moins le dernier niveau de son être et de son essence mêmes, et non l'ajout d'un autre être.

וה"ז [והרי זה] כמשל אותיות החקוקים בהאבן טוב שהאבן טוב מצד עצמו פשוט בתכלית ולמעלה מתמונת אותיות וכשחוקקים בו אותיות נחשך קצת העצם הפשוט אמנם מ"מ אין כאן מהות אחר.

Cela ressemble à l'analogie des lettres gravées dans une pierre précieuse : la pierre précieuse, en elle-même, est absolument simple et se situe au-dessus de toute forme de lettres ; lorsque des lettres y sont gravées, sa substance simple s'assombrit quelque peu. Néanmoins, il n'y a là aucun autre être.

משא"כ כשנמשכים הכ"ב אותיות מהנפש במחשבה ודבור ומתלבשים בחומר וגוף אותיות הדבור שהוא בחי' הבל הלב (ואפי' [ואפילו] המחשבה כוי כנ"ל)

Il n'en va pas ainsi lorsque les vingt-deux lettres sont tirées de l'âme pour entrer dans la pensée et la parole, et qu'elles s'habillent dans la matière et le corps des lettres de la parole, c'est-à-dire dans le souffle du cœur (et même la pensée, etc., comme mentionné plus haut) :

הרי ההבל הוא מהות גשמי ואינו ערוך למהות הנפש זהו כמשל אותיות הכתיבה שהן מדיו

le souffle est alors un être matériel, qui ne peut être comparé à l'être de l'âme. Cela ressemble à l'analogie des lettres écrites, qui sont faites d'encre,

שהוא מהות זר מן הקלף שהקלף הוא לבן והדיו הוא שחור ומהות זר לגמרי רק שכותבין בו על הקלף ונעשה אות כוי.

laquelle est un être étranger au parchemin, car le parchemin est blanc et l'encre noire : c'est un être entièrement étranger. Seulement, on écrit avec elle sur le parchemin, et elle devient alors une lettre, etc.

כך ההבל מלביש לבחי צורת האותיות כדי המלביש להקלף כו' ומי' היו לאחדים שהנפש היא המדברת ובלעדה אין אומר ואין דברים כמו שא"א להיות אותיות מדיו בלי קלף.

Ainsi, le souffle revêt la forme des lettres, comme l'encre revêt le parchemin, etc. Pourtant, ils ne font plus qu'un, car c'est l'âme qui parle et, sans elle, « il n'y a ni parole ni mots », de même qu'il ne peut y avoir de lettres d'encre sans parchemin.

וגם כל אות שאין גויל מקיף מדי רוחותיה פסול כמ"ש הענין ע"פ שימני כחותם יעו"ש [יעו"ש שם]:

De plus, toute lettre qui n'est pas entourée de parchemin sur ses quatre côtés est invalide, comme l'explique le développement sur le verset « Place-moi comme un sceau ». Voir là-bas.

15 ג והנה אחר שנתבאר ענין אותיות החקיקה ואותיות הכתיבה מהו ההפרש ביניהם במשל גשמי ונתבאר ג"כ כל זה ברוחניות באותיות הנפש.

3. À présent que l'on a expliqué la nature des lettres gravées et des lettres écrites, ainsi que la différence entre elles dans une analogie matérielle, et que tout cela a également été expliqué dans le domaine spirituel, à propos des lettres de l'âme,

מעלתה יובן כ"ז [כל זה] מעט מזעיר בנמשל למעלה בענין שורש הלוחות שהן בחי חרות וחקיקה מהו מעלתן על תורה שבכתב בבחי כתיבה.

on comprendra désormais tout cela, dans une mesure modeste, dans ce qu'il représente dans les mondes supérieurs, à propos de la racine des Tables, qui relèvent du niveau de ce qui est « gravé » et de la gravure : en quoi elles sont supérieures à la Torah écrite, qui relève du niveau de l'écriture.

כי הנה ידוע ענין בחי אותיות למעלה כמ"ש בדבר ה' שמים נעשו שהן בחי התגלות. כי אותיות מלשון אתא כו'.

Car on connaît la notion du niveau des lettres dans les mondes supérieurs, comme il est écrit : « Par la parole de Havaya, les cieux furent faits » ; elles relèvent du niveau de la révélation, car le mot osiyot (« lettres ») est apparenté à asa (« est venu »), etc.

16 ויש עד"מ בחי אותיות הדבור המהוה ומחי עלמין דאתגליין ויש בחי אותיות המחשבה המחיה ומהוה עלמין סתימין.

À titre d'analogie, il existe le niveau des lettres de la parole, qui fait advenir et donne vie aux mondes révélés, et celui des lettres de la pensée, qui donne vie aux mondes cachés et les fait advenir.

אמנם ב' בחי' אלו נק' לבושין כמו שע"ד משל למטה ההבל מלביש צורת האותיות כך הם בחי' לבושים כדי שיוכלו העולמות לקבל החיות וזהו ע"ד משל כמו אותיות הכתיבה.

Cependant, ces deux niveaux sont appelés des vêtements : de même que, dans l'analogie du monde d'en bas, le souffle revêt la forme des lettres, ces niveaux sont des vêtements, afin que les mondes puissent recevoir la force vitale. Cela ressemble, à titre d'analogie, aux lettres écrites.

אמנם יש ג"כ בחי' אותיות החקיקה והוא מ"ש בתחלת ספר זוה"ק [זוהר הקדוש] (בראשית ד' ט"ו ע"א) בריש הרמנותא דמלכא גליף גליפו בטהירו עילאה.

Mais il existe aussi le niveau des lettres gravées. C'est ce qui est dit au début du livre du saint Zohar (Bereishis, folio 15a) : « Au tout début de l'autorité du Roi, Il grava des gravures dans la splendeur suprême. »

פ"י טהירו עילאה הוא בחי' התגלות הארה מא"ס ב"ה מלשון כעצם השמים לטוהר ובחי' התהוות פרצוף ע"י [עתיק יומין] וא"א מהארה זו נק' גליף גליפו

Cela signifie que la splendeur suprême (tehiru ila'ah) est le niveau de la révélation d'un rayonnement émanant de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il ; l'expression vient de « comme l'essence des cieux dans la pureté » (latohar). La formation de la configuration d'Atik Yomin et d'Arich Anpin à partir de ce rayonnement est appelée « Il grava des gravures »,

שהוא ענין חקיקה ורשימה בטהירו עילאה ונמשלו לחקיקה להורות שבחי' הכתר הנק' ע"י ואריך אנפין

ce qui désigne une gravure et une inscription dans la splendeur suprême. Elles sont comparées à une gravure pour enseigner que le niveau de Kéter (la Couronne), appelé Atik Yomin et Arich Anpin,

מתאחד בתכלית בהאור א"ס ולמעלה מעלה מבחי' שאר העשר ספירות דאצי"ע [אף על פי] דג"כ איהו וגרמוהי חד מ"מ נמשלו לבחי' אותיות הכתב כמשי"ת [כמו שיתבאר].

est absolument uni à la Lumière infinie (Or Ein Sof), et se situe bien, bien au-dessus du niveau des autres Séfirot d'Atsilout (Émanation) qui, bien qu'il soit également dit à leur sujet que « Lui et Ses réceptacles » (ihou vegarmohi) sont un, sont néanmoins comparées au niveau des lettres écrites, comme cela sera expliqué.

אבל בחי ע"י [עתיק יומין] וא"א נמשלו לחקיקה. ומ"מ גליף גליפו רק בטה"ע [בטהירו עילאה] שהוא בחי ההארה הנמשכת מן האור א"ס

Mais le niveau d'Atik Yomin et d'Arich Anpin est comparé à une gravure. Néanmoins, « Il grava des gravures » uniquement « dans la splendeur suprême », qui est le niveau du rayonnement émanant de la Lumière infinie

[וע' מענין טה"ע [טהירו עילאה] בביאור ע"פ וכעצם השמים לטהר לעיל בפי משפטים ובמק"מ [ובמקדש מלך] בראשית ט"ו ד"ה בטהירו עילאה]

(Au sujet de la splendeur suprême, voir l'explication du verset « Et comme l'essence des cieux dans la pureté », plus haut, dans la paracha Mishpatim, ainsi que le Mikdash Melech sur Bereishis 15, le passage commençant par « Dans la splendeur suprême »),

משא"כ מהותו ועצמותו ית' אין שייך כלל לומר בו כן וכנודע ג"כ שהצמצום ומקום פנוי היה רק בהאור כו' כמ"ש במ"א.

Tandis que, s'agissant de Son être et de Son essence, béni soit-Il, il n'est absolument pas pertinent de dire cela. Comme on le sait également, le tsimtsum (contraction) et l'espace vacant n'ont concerné que la lumière, etc., ainsi qu'il est expliqué ailleurs.

והענין כי הנה ידוע מחלוקת המקובלים אם הכתר נמנה מכלל ע"ס [עשר ספירות] או שאינו מכלל כמו שהובא בפרדס שער ג' שיש מי שרצו לומר

Voici de quoi il s'agit : on sait qu'il existe une controverse parmi les kabbalistes quant à savoir si Kéter est compté parmi les dix Séfirot ou non, comme il est rapporté dans le Pardes, porte 3 : certains voulurent dire

שהוא אינו בגדר הי"ס [הי' ספירות] כלל רק הוא בחי הארת אור א"ס כו'. ויש שחלקו ע"ז ואמרו שהוא מכלל הע"ס [העשר ספירות].

qu'il n'entre nullement dans la catégorie des dix Séfirot, mais qu'il n'est que le niveau d'un rayonnement de la Lumière infinie (Or Ein Sof), etc. D'autres s'opposèrent à cette opinion et dirent qu'il fait partie des dix Séfirot.

והאר"י [והאלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונו לברכה] הכריע [בע"ח [בעץ חיים] שער מ"א פ"ג [פרק ג']] שהוא בחי' ממוצע בין המאציל לנאצלים ויש בו מבחי' תחתונה שבאין סוף והוא בחי' עתיק יומין וזו הבחינה האצילה את הבחי' הב' שבו

L'Ari zal, de mémoire bénie, trancha (dans Etz Chaim, porte 41, chapitre 3) qu'il constitue un intermédiaire entre l'Émanateur et les émanés. Il comporte quelque chose du niveau inférieur de l'Infini (Ein Sof), à savoir le niveau d'Atik Yomin ; et ce niveau émana le second niveau qui est en lui,

שהוא שרש כל י"ס [י' ספירות] הנאצלים בבחי' העלם ודקות גדול והוא הנק' אריך אנפין וכי' בחי' אלו יחד נק' כתר והיא בחי' הממוצע כו' יעו"ש [יעויין שם].

qui est la racine des dix Séfirot émanées, sous une forme voilée et d'une grande subtilité ; c'est ce que l'on appelle Arich Anpin. Ces deux niveaux réunis sont appelés Kéter, et celui-ci est l'intermédiaire, etc. Voir là-bas.

הרי מבואר דבחי' הכתר הוא למעלה מכל הע"ס [העשר ספירות] שאפי' [שאפילו] בחי' תחתונה שבו היא רק שרש הנאצלים בדקות גדול ולמעלה ממהות ספירות דאצילות.

Il ressort donc clairement que le niveau de Kéter est au-dessus de toutes les dix Séfirot, car même le niveau inférieur qui s'y trouve n'est que la racine des émanés [Séfirot], sous une forme d'une grande subtilité, et se situe au-dessus de la nature des Séfirot d'Atsilout.

וזהו כעין ענין ע"ס [עשר ספירות] הגנוזות הנזכר בלשון הגאונים ובלשון האר"י [האלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונו לברכה] הוא ענין ע"ס [עשר ספירות] דעתיק ודא"א.

C'est là une notion semblable à celle des dix Séfirot cachées, mentionnées dans le langage des Guéonim ; dans le langage de l'Ari zal, de mémoire bénie, elle correspond aux dix Séfirot d'Atik et d'Arich Anpin.

וביאור הענין הנה יובן ע"ד דוגמא מענין מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונו לברכה] [מנחות דכ"ט] גבי ר' [רבי] עקיבא ששאל משה רבע"ה [רבינו עליו השלום] זו תורה וזו שכרה והיתה התשובה שתוק כך עלה במחשבה.

L'explication de la chose se comprendra par analogie à partir de ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Menachot, folio 29) au sujet de Rabbi Akiva : Moché, notre maître, que la paix soit sur lui, demanda : « Est-ce là la Torah, et est-ce là sa récompense ? » Et la réponse fut : « Tais-toi ; ainsi en est-il advenu dans la pensée. »

פ"י כי מבחי' חכמה עילאה היתה השגת משה רבינו שמשם נמשכה התורה שבכתב מבחי' נובלות ואחוריים דח"ע [דחכמה עילאה] כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה עוטה אור כו'.

Cela signifie que la compréhension de Moché notre maître relevait du niveau de la 'Hokhma supérieure (Chochmah ila'ah), d'où fut tirée la Torah écrite, du niveau des novlot (« fruits tombés ») et de l'arrière de la 'Hokhma supérieure, comme cela est expliqué dans Iggeres HaKodesh, dans le discours commençant par « Il s'enveloppe de lumière », etc.

17 וע"פ חכמה זו לא נתיישב זה הענין וכי זו תורה וזו שכרה אלא שהשיב לו הקב"ה כך עלה במחשבה שזה נמשך מבחי' חכמה סתימאה וזהו לשון עלה שהוא למעלה מעלה מחכמה עילאה הנק' תשב"כ [תורה שבכתב]

Selon cette 'Hokhma (sagesse), la question n'était pas résolue : « Est-ce là la Torah, et est-ce là sa récompense?! » Mais le Saint béni soit-Il lui répondit : « Ainsi en fut-il décidé dans la pensée », c'est-à-dire que cela découle du niveau de la 'Hokhma cachée ('Hokhma setima'a). C'est [le sens du] mot « décidé », car cela se situe bien, bien au-dessus de la 'Hokhma supérieure, appelée la Torah écrite,

אלא נמשך מחכמה סתימאה שהוא למעלה מעלה מבחי' הבנה והשגה הנמשך מחכמה דאצי' ועד"מ כמו שבאדם יש גילוי השכל ויש כח השכל שלמעלה מהשכל המושג ומובן.

et découle plutôt de la 'Hokhma cachée, qui se situe bien, bien au-dessus du niveau de compréhension et de saisie qui découle de la 'Hokhma du Monde d'Atsilout (Émanation). À titre d'analogie, chez l'être humain, il y a l'intellect révélé, et il y a la faculté intellectuelle, qui est au-dessus de l'intellect qui est saisi et compris.

18 וכמו כשאדם מעמיק בשכלו באיזו סברא ויפול לו בשכלו איזה סברא חדשה שהיא ודאי נמשכת מבחי' כח השכל שלמעלה מהשכל המושג ומובן שהיה לו בתחלה שהשכל הראשון שהי' [שהיה] מושג לו כשהעמיק בסברא זו לא היה

C'est comme lorsqu'une personne approfondit avec son intellect un raisonnement et qu'un raisonnement nouveau lui vient à l'esprit : celui-ci provient certainement du niveau de la puissance intellectuelle qui se situe au-dessus de l'intellect qu'elle saisissait et comprenait jusque-là. Car le premier intellect, qu'elle avait saisi en approfondissant ce raisonnement, n'était

רק בחיי כלי בעלמא לקבל אותה שפע הבאה פתאום מלמעלה מהשכל. כך ע"ד משל זה יתפרש ג"כ ענין עלה במחשבה.

que le niveau d'un simple réceptacle destiné à recevoir ce flux qui vient soudainement d'au-dessus de l'intellect. Ainsi, par analogie, on pourra également expliquer l'expression «il est monté dans la pensée».

פ"י המחשבה סתם הוא חכמה דאצ"י ולשם נמשך מבחי"י חכמה סתימאה להיות כך וכך בענין ר' [רבי] עקיבא, והל"ל [והוה ליה למימר] ירד ונפל במחשבה שהרי הח"ס [החכמה סתימאה] הוא למעלה מחכמה דאצילות ומבחי"י ח"ס [חכמה סתימאה] נמשך זה במחשבה שהיא חכמה דאצילות.

Autrement dit, la «pensée» sans autre précision désigne la 'Hokhma (sagesse) d'Atsilout (Émanation), et c'est en elle que fut attiré, depuis le niveau de la 'Hokhma cachée, le fait que telle ou telle chose devait se produire dans l'affaire de Rabbi Akiva. Il aurait donc fallu dire : «descendit et tomba dans la pensée», puisque la 'Hokhma cachée est au-dessus de la 'Hokhma d'Atsilout, et que c'est depuis le niveau de la 'Hokhma cachée que cela fut attiré dans la pensée, qui est la 'Hokhma d'Atsilout.

אלא מפני שהח"ס [שהחכמה סתימאה] נק' ג"כ מחשבה סתימאה ובוזה שייך לומר באמת לשון עלה שכך עלה במחשבה זו לכך אמר בכלל לשון עלה.

Mais puisque la 'Hokhma cachée est également appelée «pensée cachée» (machchava stima'a), on peut véritablement employer à son sujet le terme «monta» : c'est ainsi que cela «monta» dans cette pensée. C'est pourquoi il employa, de manière générale, le terme «monta».

19 ועכ"פ [ועל כל פנים] מובן מזה איך בחי"י הח"ס [החכמה סתימאה] שהיא שרש הח"ע [החכמה עילאה] איך שהיא

בכתר היא למעלה מעלה ממהות חכמה דאצ"י עד שאינו מושג ומובן כלל בח"ע [בחכמה עילאה] כנ"ל בשאלת זו תורה כו'

Quoi qu'il en soit, on comprend ainsi comment le niveau de la 'Hokhma cachée, qui est la racine de la 'Hokhma supérieure, telle qu'elle se trouve dans Kéter (la Couronne), est infiniment au-dessus de l'essence de la 'Hokhma du Monde d'Atsilout (Émanation), au point qu'elle n'est nullement saisissable ni compréhensible par la 'Hokhma supérieure, comme mentionné plus haut à propos de la question «Ceci est la Torah...», etc.,

עד שא"א להיות התשובה רק שתוק כו' כאלו אין לזה טעם לפי שהטעם הזה שבח"ס [שבחכמה סתימאה] הוא למעלה מעלה מההשגה באצ"י ששם היתה השגת משה רב"ה [רבינו עליו השלום].

si bien qu'il ne pouvait y avoir d'autre réponse que «Tais-toi», etc., comme s'il n'y avait aucune raison à cela, car cette raison, dans la 'Hokhma cachée, est infiniment au-dessus de la compréhension en Atsilout, où se situait la compréhension de Moché notre maître, que la paix soit sur lui.

20 וע"ד זה יובן ג"כ בכללות בחי' הכתר אפילו בצד היותו שרש לאצ"י הוא למעלה מעלה ממהות ע"ס [עשר ספירות] דאצ"י כי בו הוא הארת אור א"ס.

Dans cette même perspective, on comprendra également que Kéter (la Couronne), considéré dans son ensemble, même en tant que racine d'Atsilout (Émanation), se situe infiniment au-dessus de la nature des dix Séfirot d'Atsilout, car le rayonnement de la Lumière infinie (Or Ein Sof) réside en lui.

וזהו בחי' עתיק יומין ונמשך ממנו שרש ל"ס [לי ספירות] דאצ"י וזהו בחי' א"א, ולכן נמשל לחקיקה

C'est le niveau d'Atik Yomin. De lui émane une racine pour les dix Séfirot d'Atsilout, qui est le niveau d'Arieh Anpin. C'est pourquoi il est comparé à la gravure,

שהיא כאלו אין כאן שום דבר נוסף כלל זולת המהות שהיה קודם החקיקה כך הוא ג"כ עכשיו לאחר החקיקה כך ג"כ התהוות בחי' ע"י [עתיק יומין] וא"א הם

où rien, pour ainsi dire, n'a été ajouté : il n'y a que la nature qui était présente avant la gravure ; telle elle était, telle elle demeure après la gravure. De même, la venue à l'existence des niveaux d'Atik Yomin et d'Arieh Anpin : ils sont

עדיין מכלל עולמות הא"ס, משא"כ בחי' התהוות י"ס [י ספירות] דאצ"י חכמה וחסד הרי כיון דאור א"ס לאו מכל אינון מדות איהו כלל וח"ע [וחכמה עילאה] כעשי' [כעשיה] גופניות נחשבת אצלו ית' לכך נמשלו לאותיות הכתב שהדיו הוא דבר זר

encore inclus dans les mondes de l'Infini (Ein Sof). Il n'en va pas de même pour la venue à l'existence des dix Séfirot d'Atsilout, 'Hokhma (sagesse) et 'Hessed (bonté) : puisque la Lumière infinie «n'est nullement de ces attributs», et que la 'Hokhma supérieure est considérée devant Lui, béni soit-Il, comme une action physique, elles sont donc comparées aux lettres de l'écriture, dont l'encre est une chose étrangère

רק שנתאחד עם הקלף משא"כ בחי" עיי [עתיק יומין] וא"א נחשבו מבחי" א"ס כנ"ל בשם האר"י [האלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונו לברכה] שהוא בחי" ממוצע לכך לא נמשלו לאותיות הכתב רק לבחי" חקיקה.

qui s'est seulement unie au parchemin. En revanche, les niveaux d'Atik Yomin et d'Arikh Anpin sont considérés comme relevant du niveau de l'Infini, comme cela a été mentionné plus haut au nom de l'Arizal, de mémoire bénie : il s'agit d'un niveau intermédiaire. C'est pourquoi ils ne sont pas comparés aux lettres de l'écriture, mais à la gravure.

21 ואף גם שבאמת אינם ג"כ מערך ומהות עצם האור הנמשך מא"ס שהוא פשוט עדיין בתכלית

Et bien qu'en vérité, eux non plus ne soient pas du même ordre ni de même nature que la lumière même émanant de l'Infini (Ein Sof), qui est encore absolument simple,

ה"ז [הרי זה] כמשל החקיקה שכשרושמים וחוקקים על האבן טוב ונראה רשימות אין זה כמו עצם הפשוט ממש אך מ"מ אינו דבר זר כמו הדיו כו'.

cela est comparable à l'analogie de la gravure : lorsqu'on inscrit et grave sur une pierre précieuse, et que des marques apparaissent, cela n'est pas comme la substance simple elle-même ; néanmoins, ce n'est pas non plus une chose étrangère, comme l'encre, etc.

וכמ"כ [וכמו כן] ע"ס [עשר ספירות] שבכתר עליון אין התחלקותם בבחי" הכתר נראית ונגלית ליש ודבר כלל מעצמות אור א"ס מאחר שהכתר יש בו עדיין מבחי" תחתונה שבאור א"ס רק שהם עד"מ

De même, les dix Séfirot dans Kéter suprême (Kéter Elyon) ne se divisent pas, au niveau de Kéter, de façon à être vues ou révélées comme une entité, comme une chose [distincte] de l'essence de la Lumière infinie (Or Ein Sof), puisque Kéter contient encore quelque chose du niveau inférieur de la Lumière infinie ; elles sont plutôt, par analogie,

כמו בחי" חקיקה ורושם בעלמא ומיוחדים בעצמות א"ס [אור אין סוף] (וכמו עד"מ שהשכל הגלוי מתגלה חוץ מהנפש משא"כ כח השכל כלול ומתאחד עם הנפש כו' אע"פ [אף על פי] שהנפש עצמה היא למעלה גם מכח השכל כמ"ש במ"א).

comme le niveau d'une simple gravure et empreinte, et elles sont unies à l'essence de l'Or Ein Sof (ainsi, par analogie, l'intellect révélé se manifeste à l'extérieur de l'âme, tandis que la faculté intellectuelle est incluse dans l'âme et unie à elle, etc., bien que l'âme elle-même soit supérieure même à la faculté intellectuelle, comme cela est expliqué ailleurs).

וזהו בריש הורמנותא דמלכא גליף גליפו. פי' בעלות הרצון לפניו להאציל הע"ס [העשר ספירות] אזי מתחלה גליף

C'est là [le sens de]: «Au tout début de l'autorité du Roi, Il grava des gravures.» Cela signifie: lorsque Sa volonté s'éveilla à émaner les dix Séfirot, alors, tout d'abord, «Il grava

גליפו הוא עד"מ התהוות בחי' חקיקה בהאור הפשוט לחקוק שרשי הע"ס [העשר ספירות] והיינו התהוות בחי' הכתר כנ"ל שזהו למעלה עדיין מהתהוות אותיות הכתב שהם ע"ס [עשר ספירות] דאצי".

des gravures»: cela désigne, par analogie, l'apparition du niveau de gravure dans la lumière simple, afin d'y graver les racines des dix Séfirot, c'est-à-dire l'apparition du niveau de Kéter, comme indiqué plus haut; celui-ci précède encore l'apparition des lettres de l'écriture, qui sont les dix Séfirot d'Atsilout (Émanation).

22 ותוכן הענין דבאצי"ש בחי' כלים ממש לאורות די"ס [די' ספירות] דלכך נמשלו לאותיות הכתב מדיו ע"ג [על גבי] קלף לבן שהדיו הוא משל לכלים שאינן ממהות אור הפשוט.

Le fond du sujet est qu'à Atsilout, il y a de véritables réceptacles pour les lumières des dix Séfirot ; c'est pourquoi celles-ci sont comparées aux lettres écrites à l'encre sur du parchemin blanc, l'encre étant une analogie des réceptacles, qui ne sont pas de la nature de la lumière simple.

משא"כ בעי" [בעתיק יומין] וא"א הגם שיש בהם שרש לכלים די"ס [די' ספירות] אין הכלים ניכרים ונתגלים בהם עדיין אלא בהעלם גדול ונמשלו לאותיות החקיקה שאין כאן דבר זר כדיו כו'.

Il n'en va pas ainsi pour Atik Yomin et Arikh Anpin : bien qu'ils contiennent une racine des réceptacles des dix Séfirot, ceux-ci n'y sont pas encore discernables ni révélés, sinon dans un grand état de dissimulation. Ils sont donc comparés aux lettres gravées, où il n'y a aucun élément étranger tel que l'encre, etc.

(ועמ"ש מזה ע"פ זאת חקת התורה) ומ"מ הגליפו לאהיה רק בטח"ע [בטהירו עילאה] שהוא הארה בעלמא הנמשכת מאורו ית' הפשוט.

(Voir ce qui est écrit à ce sujet sur le verset « Ceci est le statut de la Torah ».) Néanmoins, la gravure n'eut lieu que dans la clarté supérieure (tehirou ila'a), qui n'est qu'un rayonnement émanant de Sa lumière simple, béni soit-Il.

שבח"י הארה זו היא ג"כ פשוט בתכלית הפשיטות ובה נחקקו בחי"י הי"ס [הי ספירות] דכתר אבל באור א"ס עצמו לא שייך כלל בחי"י חקיקה וגליפו ח"ו [חס ושלום].

Ce rayonnement est lui aussi d'une simplicité absolue, et c'est en lui que furent gravées les dix Séfirot de Kéter (la Couronne) ; mais dans la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même, la gravure et l'inscription ne s'appliquent absolument pas, à D.ieu ne plaise.

23 וזהו ג"כ כללות ההפרש בין תורה שבכתב למכתב הלוחות כי פי' תורה שבכתב היינו שנתלבשה באותיות הכתב

C'est aussi, en général, la différence entre la Torah écrite et l'écriture des Tables. En effet, le sens de « Torah écrite » est qu'elle a été revêtue des lettres de l'écriture,

כי התורה עצמה היא למעלה מהכתב כי תורה היא מבחי' יסוד אבא שעדיין יש בו הארת א"ס שמלובש בכתר כמ"ש ה' בחכמה ונק' בשם עדן

car la Torah elle-même est au-dessus de l'écriture, puisqu'elle provient du niveau de Yessod (fondement) d'Abba, où subsiste encore le rayonnement de l'Infini (Ein Sof), revêtu en Kéter (la Couronne), comme il est écrit : « Havaya, par la 'Hokhma », et ce niveau est appelé Eden ;

רק שנתלבשה בבינה ששם הוא בחי' אותיות וכמ"ש מזה בביאור ע"פ ועשית ציץ גבי ופתחת.

mais elle a été revêtue en Bina (compréhension), où se trouve le niveau des lettres, comme il est expliqué à ce sujet dans le commentaire sur le verset « Tu feras un tsits », à propos de « tu graveras ».

24 והיינו ג"ן סדרים דאורייתא נמשכים מבחי' נהר היוצא מעדן וגם האותיות אלו שהן הכלים הרי איהו וגרמוהי חד בהון כו'. אמנם הלוחות שרשם בבחי' כתר עליון.

Cela signifie que les cinquante-trois sections de la Torah procèdent du niveau du « fleuve qui sort d'Éden ». Et ces lettres aussi, qui sont les réceptacles : « Lui et Ses réceptacles » (ihou vegarmohi) sont un en eux, etc. Mais la racine des Tables se trouve au niveau de Kéter supérieur.

וזהו ענין עשרת הדברות שניתנו בחג השבועות לפי שאז הוא ההתגלות והמשכת הכתר מבחי' א"א ועתיק יומין ממש בז"א כמבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים]

C'est là le sens des Dix Commandements, qui furent donnés à la fête de Chavouot : à ce moment-là se révèlent et se déversent Kéter, depuis les niveaux mêmes d'Arieh Anpin et d'Atik Yomin, dans Zeir Anpin, comme l'explique Pri Etz Chaim.

כי כל ימי הספירה הוא הגדלת המוחין דז"א בהשלמת מוחין דאז"א [דאבא ואימא] המתלבשים בז"א גדלות ראשון וגדלות שני.

Car, durant tous les jours du compte [du Omer], les mo'hin de Zeir Anpin se développent, au fur et à mesure qu'ils s'achèvent de recevoir les mo'hin d'Abba et Imma, qui s'habillent en Zeir Anpin : le premier degré de maturité, puis le second degré de maturité.

אך בשבועות מאיר בו בחי' גלגלתא שהוא בחי' הכתר שמקבל מא"א [מאריך אנפין] וע"י ממש ואז דוקא ניתנו שני הלוחות

Mais, à Chavouot, le niveau de la Goulgalta («crâne») brille en lui; c'est le niveau de Kéter, qui reçoit directement d'Arieh Anpin et d'Atik Yomin eux-mêmes. C'est alors, précisément, que les deux Tables furent données,

שבהם עשרת הדברות ע"כ היה המכתב חרות על הלוחות בחי' אותיות החקיקה כמו שהוא בחי' ומדרגת הכתר שהיא בחי' גליף גליפו בט הירו עילאה כנ"ל.

sur lesquelles étaient inscrits les Dix Commandements. C'est pourquoi «l'écriture» était «gravée sur les Tables»: elle relevait du niveau des lettres gravées, comme le niveau et le degré de Kéter, qui est celui de «Il grava des gravures dans la lumière suprême», comme mentionné plus haut.

(ולכן יש ג"כ תרי"ך אותיות בעשרת הדברות כמנין כתר וכמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' אמור ד' צ"ו ע"ב וברכות נשא פ"ג איתא תרי"ג אותיות יש מן אנכי עד אשר לרעך ושבעה יתירות כנגד שבעה ימי בראשית עכ"ל [עד כאן לשונו]):

(C'est également pourquoi les Dix Commandements comptent six cent vingt lettres, valeur numérique de Kéter, comme l'écrit le Ramaz sur la paracha Emor, folio 96b. Et dans Rabbah sur Nasso, chapitre 13, il est dit: «Il y a six cent treize lettres depuis "Je suis" jusqu'à "qui est ton prochain", et sept lettres supplémentaires, correspondant aux sept jours de la Création»; fin de citation.)

25 ד ועתה נבוא לביאור הפסוק אם בחקותי תלכו דמבואר לעיל דכיון דתלת קשרין אינן כו' ע"כ כמו שבתורה יש ב' בחי' הנ"ל כתיבה וחקיקה דהיינו התושב"כ [התורה שבכתב] והלוחות

4. Nous en venons maintenant à l'explication du verset: «Si vous marchez dans Mes statuts». Comme cela a été expliqué plus haut, puisque «trois liens sont unis», etc., de même que la Torah comporte les deux niveaux mentionnés plus haut — l'écriture et la gravure, c'est-à-dire la Torah écrite et les Tables —,

כמו כן בכל ניצוץ ונפש אלקית יש ג"כ בי בחי' אלו אותיות החקוקים ואותיות הכתובים דהנה אנו אומרים נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו',

de même, en chaque étincelle et en chaque âme divine, il existe également ces deux niveaux : des lettres gravées et des lettres écrites. Car nous disons : « L'âme que Tu as placée en moi est pure ; Tu l'as créée », etc.

וידוע הקושיא איך שייך לומר טהורה היא קודם שבראתה ואיפכא הל"ל [הוה ליה למימר] אתה בראתה טהורה היא כו'.

Or, une question bien connue se pose : comment peut-on dire « elle est pure » avant « Tu l'as créée » ? Il aurait fallu dire l'inverse : « Tu l'as créée ; elle est pure », etc.

והענין יובן בהקדים ביאור הפסוק (ביהושע כ"ד ב') ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם כו'

On comprendra cela en expliquant d'abord le verset (Josué 24:2) : « Josué dit à tout le peuple : Ainsi parle Havaya, le D.ieu d'Israël : "Vos pères habitaient au-delà du Fleuve depuis les temps anciens..." », etc.

ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען ומבואר הקושיא ע"ז בזהר (פ') אמור צ"ח ב')

« J'ai pris votre père Avraham de l'autre côté du Fleuve et Je l'ai fait parcourir tout le pays de Canaan. » Le Zohar formule une question à ce sujet (Parachat Emor, 98b) :

מאי קמ"ל [קא משמע לן] בזה וכי כל ישראל לא ידעו זה ומלשון הפסוק נראה שהוא דבר גדול ומחודש אפילו לגבי יהושע עד שצריך שה' יאמר אותו.

Que nous apprend cela ? Tous les enfants d'Israël ne le savaient-ils pas ? Pourtant, la formulation du verset laisse entendre qu'il s'agit d'une chose grande et nouvelle, même pour Josué, au point qu'il fallait que D.ieu la lui annonce.

ותירץ בזה"ק [בזהר הקדוש] כי באמת דבר גדול דיבר הנביא בהודעה זו והוא ע"ד ישראל עלו במחשבה דהכוונה ששרשם נמשך מבחי' מחשבה סתימאה דא"א

Le saint Zohar répond que le prophète a véritablement annoncé une chose grande. Cela rejoint l'expression : « Israël s'éleva dans la pensée » ; cela signifie que leur racine procède du niveau de la pensée cachée d'Arieh Anpin,

שהיא למעלה מעלה מבחי' סתם מחשבה עילאה ותתאה. דהיינו כי מחשבה תתאה הוא שחושב מה שמדבר.

qui est très, très au-dessus du niveau de la pensée supérieure ou inférieure en tant que telle. En effet, la pensée inférieure consiste à penser à ce que l'on dit.

26 ומחשבה עילאה היא מחשבת השכל. וכ"ז [וכל זה] הנמשל למעלה בבחי' ע"ס [עשר ספירות] דאצי' הנה אפי' [אפילו] מחשבה עילאה הוא בחי' בינה.

Et la pensée supérieure est la réflexion sur le concept. Tout cela, tel qu'il est représenté en haut au niveau des dix Séfirot d'Atsilout (Émanation) : même la pensée supérieure n'est que le niveau de Bina (compréhension).

והוא הנק' נהר היוצא מעדן כי המחשבה אינה נחה כמו שהנהר נמשך תמיד ונמשכת מעדן היא בחי' ח"ע [חכמה עילאה].

C'est ce qui est appelé «un fleuve qui sort d'Éden», car la pensée ne s'arrête pas, de même qu'un fleuve coule sans cesse ; elle provient d'Éden, qui est le niveau de la 'Hokhma supérieure (sagesse).

אמנם ענין עלו במחשבה הוא בחי' ח"ס [חכמה סתימאה] דא"א שלמעלה מעלה מח"ע [מחכמה עילאה] דאצי' כדלעיל באריכות בפ"י שתוק כך עלה במחשבה.

Mais l'expression «montèrent en pensée» désigne le niveau de la 'Hokhma cachée d'Arich Anpin, très, très au-dessus de la 'Hokhma supérieure d'Atsilout, comme cela a été expliqué longuement plus haut à propos de l'explication de «Tais-toi : ainsi cela est monté en pensée.»

וא"כ אמרם ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] עלו במחשבה היינו ששרש נשמתם מושרש ונמשך מבחי' מחשבה סתימאה דא"א שלמעלה מחו"ב [מחכמה ובינה] דאצי'

Dès lors, la parole de nos Sages, de mémoire bénie, «ils montèrent en pensée» signifie que la racine de leurs âmes est enracinée et provient du niveau de la pensée cachée d'Arich Anpin, qui se situe au-dessus de 'Hokhma et de Bina d'Atsilout.

(ועיין בזהר פ' נח דף ס"ה ע"א ובפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך מחשבה). וזהו ג"כ ענין הודעה זו שהודיעם ה' איך כי בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם.

(Voir le Zohar, Parachat Noa'h, folio 65a, et le Pardes, Erchei HaKinuyim, entrée «Machshavah».) C'est aussi le sens de cette annonce que D.ieu leur fit, à savoir que «vos pères demeurèrent depuis toujours au-delà du Fleuve» :

ר"ל [רוצה לומר] ששרשם נמשך מבחי' שלמעלה מבחי' נהר היוצא מעדן שהיא בחי' בינה. כי פ"י בעבר ר"ל [רוצה לומר] בעבר השני כשעוברים הנהר ובעבר השני שם ישבו אבותיכם.

c'est-à-dire que leur racine provient d'un niveau supérieur à celui du «fleuve qui sort d'Éden», lequel est le niveau de Bina. Car «au-delà» (be'ever) signifie de l'autre côté, lorsqu'on traverse le fleuve ; c'est de l'autre côté que «vos pères demeurèrent».

27 והיינו בבחי' א"א שלמעלה מהאצי" כי פרסא מפסיק בינו לאצי" כמ"ש במ"א בענין עד הגל כו' ומעבר להפרסא מושרשים האבות.

C'est-à-dire au niveau d'Arieh Anpin, qui est au-dessus d'Atsilout, car une parsa (rideau) le sépare d'Atsilout, comme il est expliqué ailleurs à propos de «Le monticule est témoin», etc. Au-delà du rideau, les Patriarches ont leur racine.

והענין כי ידוע דאברהם יצחק ויעקב הם בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] אמנם שרשם הוא בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] דא"א.

Voici l'explication : il est connu qu'Avraham, Yits'hak et Yaakov correspondent aux niveaux de 'Hessed (bonté), Guevoura (retenue) et Tiferet (beauté) ; mais leur racine est le 'Hessed, la Guevoura et la Tiferet d'Arieh Anpin.

28 והוא ענין טורי נהורא וטורי חשוכא הנזכר בזהר דהיינו חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאצי" נק' טורי נהורא והם בחי' המדות הנמשכים מן השכל וההתבוננות שע"י השכל וההתבוננות נולד האהבה או היראה,

C'est là le sens des «montagnes de lumière» et des «montagnes de ténèbres» mentionnées dans le Zohar. C'est-à-dire que 'Hessed (bonté), Guevoura (retenue) et Tiferet (beauté) d'Atsilout (Émanation) sont appelés «montagnes de lumière» ; ils sont le niveau des attributs émotionnels (midot) qui découlent de l'intellect et de la contemplation, car l'amour ou la crainte naît de l'intellect et de la contemplation.

אך יש בחי' אהבה רבה שלמעלה מהשכל ונקי' טורי חשוכא שהם המדות הכלולים בהרצון שלמעלה מהשכל וכענין שתוק כך עלה במחשבה כו'.

Mais il existe un niveau de grand amour (ahava rabba) qui dépasse l'intellect; il est appelé « montagnes de ténèbres ». Il s'agit des attributs inclus dans la volonté (ratzon), qui dépasse l'intellect, comme dans : « Tais-toi; ainsi en a-t-il été décidé dans la pensée », etc.

וזהו ענין ג' ידות יד הגדולה ויד החזקה ויד הרמה וכנודע שבחי' חו"ג [חסד וגבורה] דא"א מתלבשים באו"א [באבא ואימא] ומהם נמשך אח"כ בחג"ת [בחסד גבורה תפארת] דאצי'.

C'est là le sens des trois « mains » : « la main grande », « la main puissante » et « la main élevée ». Comme on le sait, le niveau de 'Hessed et de Guevoura d'Arikh Anpin est revêtu en Abba et Imma, et c'est d'eux qu'il se prolonge ensuite dans 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Atsilout.

29 והנה המדות שלמעלה מהשכל הם בבחי' התכללות מאד וכנ"ל שבכתר אין שייך התחלקות עדיין.

Or, les attributs émotionnels qui dépassent l'intellect sont dans un état de grande inclusion mutuelle, comme indiqué plus haut : dans Kéter, la division n'a pas encore cours.

וזהו ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען פי' ארץ כנען הוא המל' דאצי' לשון תגר וסוחר ולשון הכנעה כמ"ש במ"א.

C'est là le sens de : « Et je pris votre père Avraham d'au-delà du fleuve et le conduisis à travers tout le pays de Canaan. » Autrement dit, « le pays de Canaan » désigne Mal'hout d'Atsilout, terme qui signifie « marchand » et « commerçant », et qui évoque aussi la soumission (hakhn'a), comme cela est expliqué ailleurs.

והכוונה שהמשיך את האבות משרשם שבעבר הנהר לירד למטה בכל האצי' (דהיינו כנ"ל שחג"ת [שחסד גבורה תפארת] דא"א מתלבשים באו"א [באבא ואימא] ומשם בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא])

L'intention est qu'Il fit descendre les Patriarches depuis leur racine située au-delà du fleuve, à travers tout Atsilout — c'est-à-dire, comme indiqué plus haut, que le 'Hessed, la Guevoura et le Tiferet d'Arikh Anpin s'habillent en Abba et Imma, puis de là en Zeir Anpin et Noukva —

עד המל' כדי להתלבש בבי"ע בגופים בעוה"ז לברר ברורי רפ"ח נצוצין שנפלו בבי"ע וירידה זו צורך עלייה היא שיעלו הרפ"ח ניצוצות לשרשן ומקורן

jusqu'à Mal'hout, afin qu'ils s'habillent en Béria, Yetsira et Assiya, dans des corps en ce monde, pour raffiner les 288 étincelles tombées en Béria, Yetsira et Assiya. Cette descente a pour but l'élévation : que les 288 étincelles remontent vers leur racine et leur source

(וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] ענין זה ג"כ בד"ה לך לך הנה אב רם הוא שכל הנעלם כו') אברהם ע"י בחי' האהבה ויצחק בבחי' יראה ויעקב בחי' רחמנות.

(comme cela fut également expliqué dans le discours commençant par «Va pour toi», [où] «Avram» [«père élevé»] désigne l'intellect caché, etc.) : Avraham, par le niveau de l'amour ; Yits'hak, par le niveau de la crainte ; et Yaakov, par le niveau de la compassion.

וזהו ענין אם בחקותי תלכו שהיא בחי' ההליכה ממטה למעלה ובפרט העיקר ע"י מדת רחמנות בחי' נחלה בלי מצרים כו'

C'est là aussi le sens de «Si vous marchez selon Mes statuts» : il s'agit du niveau de la «marche» de bas en haut, et plus particulièrement, principalement, par l'attribut de compassion, le niveau de «l'héritage sans limites», etc.

(וכמ"ש במ"א ע"פ המאמר וישב ד' קפ"א וגבה מאד מסטרא דיעקב כו' ע"ש וע' במ"ש בד"ה כנשר יעיר וע' לעיל פ' ויצא בד"ה והיה הוי' לי לאלקים כו' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך כו').

(Comme cela est expliqué ailleurs à propos de la déclaration du Zohar, Vayeshev, folio 181 : «Et très élevé : du côté de Yaakov», etc. ; voir là-bas. Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par «Comme un aigle réveille son nid», et voir plus haut, dans la paracha Vayetsé, le discours commençant par «Et Havaya sera mon D.ieu», etc. : «Et tout ce que Tu me donneras, j'en prélèverai certainement la dîme pour Toi», etc.)

וזהו ג"כ ענין נשמה שנתת בי טהורה היא כי הנה בחי' שרשם בעבר הנהר היינו בחי' אותיות החקיקה כנ"ל דבחי' מחשבה סתימאה נקי גליף גליפו בטה"ע [בטהירו עילאה]

C'est aussi le sens de «L'âme que Tu as placée en moi, elle est pure» : car le niveau de leur racine, au-delà du fleuve, est celui des lettres gravées, comme indiqué plus haut ; en effet, le niveau de la pensée cachée est appelé : «Il grava des gravures dans la luminosité supérieure» (tehirou ila'a).

וזהו פ"י טהורה היא שנמשכה מבחי' טהירו עילאה והיינו ממש ענין בעבר הנהר ישבו אבותיכם.

Tel est le sens de «elle est pure» (tehora) : elle est attirée du niveau de l'éclat suprême. C'est précisément là le sens de «Vos pères demeuraient au-delà du fleuve».

30 ואח"כ כשירדה למטה כמ"ש ואולך אותו בכל ארץ כנען הוא ענין אתה בראתה יצרתה בחי השתלשלות בי"ע עד שנפחתה בי והשתלשלות זו היינו בחי אותיות הכתב

Ensuite, lorsqu'elle descendit en bas, comme il est écrit : « Je le conduisis à travers tout le pays de Canaan », c'est là le sens de « Tu l'as créée, Tu l'as formée », le niveau de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) à travers Béria (Création), Yetsira (Formation) et Assiya (Action), jusqu'à « Tu l'as insufflée en moi ». Cet enchaînement descendant est le niveau des lettres de l'écriture.

נמצא יש בישראל ג"כ ב' מדרגות מצד שרשן טהורה היא הם בחי אותיות החקיקה ומצד השתלשלות למטה בבחי בראתה יצרתה נפחתה בי זהו ענין אותיות הכתב.

Il s'ensuit qu'en Israël aussi, il existe deux niveaux : du côté de leur racine, « elle est pure », elles sont au niveau des lettres gravées ; et du côté de leur descente en bas, au niveau de « Tu l'as créée, Tu l'as formée, Tu l'as insufflée en moi », c'est là le sens des lettres de l'écriture.

31 ולהבין ענין ב' בחי אלו בעבודת ה' הוא כי יש בחי אהבה הנמשכת מצד הבינה והדעת בגדולת ה'.

Pour comprendre ces deux niveaux dans le service de D.ieu : il existe un niveau d'amour qui découle de Bina (compréhension) et de Daat (connaissance) de la grandeur de D.ieu.

אמנם עיקר בחי האהבה אינה מצד הדעת וההתבוננות כי אנו רואים שגדול כח הרצון והאהבה יותר מערך השכל וההתבוננות שהרי אפילו קל שבקלים יכול למסור נפשו על קדש"ה [קדושת השם] שלא מצד ערך ההתבוננות כלל

Cependant, l'essence de l'amour ne provient pas de la connaissance et de la méditation. Nous voyons en effet que la puissance de la volonté et de l'amour dépasse tout ce qui est à la mesure de l'intellect et de la méditation, puisque même le plus vil des vils peut donner sa vie (messirout né-fech) pour la sanctification du Nom de D.ieu, sans que cela soit aucunement à la mesure de la méditation.

נמצא שעצם הרצון בכל נפש לה' זהו למעלה מהדעת רק שעובר דרך מעבר ע"י השכל והדעת ולכך בלי התבוננות לא יומשך בגילוי.

Il en ressort que la volonté même de chaque âme envers D.ieu est au-dessus de la connaissance ; seulement, elle passe par l'intellect et la connaissance comme par un passage, et c'est pourquoi, sans méditation, elle ne se révélera pas.

אבל מ"מ עצם שרש הרצון הוא למעלה מהדעת. וזהו מצד בחי' נשמה שנתת בי טהורה היא

Néanmoins, la racine même de la volonté est au-dessus de la connaissance. Cela relève du niveau de « L'âme que Tu as placée en moi est pure ».

(והיא בחי' אהבת הבן אל האב שנתבאר במ"א מפני שהי' אלהינו ממש כו'. וזהו בחינת חטה שאין התינוק יודע כו' כמ"ש במ"א).

(C'est le niveau de l'amour d'un fils pour son père, expliqué ailleurs, parce que Havaya est véritablement notre D.ieu, etc. C'est aussi le niveau du « blé », car « un nourrisson ne sait pas », etc., comme expliqué ailleurs.)

וזהו אם בחקותי תלכו בחוקים שחקקתי לכם היינו בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] דא"א ששם שרש האבות ע"כ ביכולתם לרעות צאנם ולהביאם למקור זה הנק' חקיקות ואז תלכו בבחי' מהלך בלתי שיעור וגבול.

C'est là le sens de « Si vous marchez dans Mes statuts » : dans les statuts que J'ai gravés pour vous, c'est-à-dire le niveau de 'Hessed (bonté), Guevoura (retenue) et Tiferet (beauté) d'Arich Anpin, où se trouve la racine des Patriarches. C'est pourquoi ils peuvent faire paître leur troupeau et le conduire à cette source, appelée « gravures » ; alors, « vous marcherez », à un niveau de marche sans mesure ni limite.

וכמ"ש הנה ישכיל עבדי כו' וגבה מאד ופי' מאד בלי גבול היינו בבחי' א"ס (ועמ"ש ע"פ הזהר וישב הנ"ל) וזה הגילוי יהיה לע"ל [לעתיד לבוא].

Comme il est écrit : « Voici, Mon serviteur sera avisé », etc., « et s'élèvera très haut ». Le sens de « très » (me'od) est « sans limite », c'est-à-dire le niveau de l'Infini (Ein Sof) (voir ce qui est écrit au sujet du Zohar sur Vayéchev, mentionné plus haut). Cette révélation aura lieu au Temps à venir.

והיינו ע"י אהבת ככל מאדך בבחי' הילוך בתוספת אור דבר יום ביומו וכל אי מוכרח לבא אל אמיתית שרשו ומקורו בבחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] דא"א הנק' בחקותי כי לא ידח ממנו נדח ממנו ממש ממהותו ועצמותו ית'.

Cela se réalise par l'amour de « de toute ta force » (bechol me'odecha), au niveau de la marche, avec un accroissement de lumière, « chaque jour selon ce qui lui revient ». Chacun doit parvenir à la vérité de sa racine et de sa source, au niveau de 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Arich Anpin, appelés « Mes statuts », car « l'exilé ne sera pas exilé loin de Lui » : loin de Lui véritablement, de Son être et de Son essence, béni soit-Il.

32 ואם לא בדור הזה יבא בגלגול בדור אחר ובפרט בדור דמלכא משיחא שיתעלו כללות נשיי [נשמות]

ישראל] בבחי' מאד

Et si ce n'est pas dans cette génération, il reviendra par une réincarnation dans une autre génération, et en particulier dans la génération du roi Machia'h, lorsque l'expression générale et collective des âmes d'Israël s'élèvera au niveau du « très » (meod).

כי בימות המשיח עד תחיית המתים יהיה העבודה במצות מעשיות רק שיהיה שלימות העבודה וכמ"ש במ"א ע"פ אוסרי לגפן לכן אז יהיה גבה מאד בחקותי ממש תלכו.

Car, aux jours de Machia'h, jusqu'à la Résurrection des morts, le service consistera en mitsvot pratiques ; seulement, le service sera alors parfait, comme cela est expliqué ailleurs au sujet du verset « Attachant son ânon à la vigne ». C'est pourquoi alors il y aura une élévation « très haute » : vous marcherez véritablement « selon Mes statuts ».

והנה מה שאמר אם בחקותי תלכו אין אם אלא לשון תחנונים הכוונה בבקשה זו שלא ילכו כנסת ישראל בבחי' הילוך הנ"ל כ"א בגי' חקיקות הללו

Or, quant à la formule « Si vous marchez selon Mes statuts », « si » n'est qu'une expression de supplication. Le sens de cette demande est que la Congrégation d'Israël ne suive la marche évoquée plus haut que selon ces trois gravures

(שהם שרש ג' אבות שהם שרש ג' מדות הקדושות אהוי"ר [אהבה ויראה] ורחמנות ושאר המדות מסתעפים מהם נצח ענף החסד שהוא האהבה כו' וכן כל המצות נמשכים מגי' קוין אלו

(qui sont la racine des trois Patriarches, eux-mêmes racines des trois attributs saints (midot) : l'amour, la crainte et la compassion ; les autres attributs en découlent, Netzach étant une branche de 'Hessed, qui est l'amour, etc. ; de même, toutes les mitsvot procèdent de ces trois lignes,

ולכן נחלקו לגי' בחיי תורה ועבודה וגמ"ח [וגמילות חסדים]) ולא בדרך אחרת זולתם כלל וזהו בחקותי שחקקתי דוקא תלכו:

et c'est pourquoi elles sont réparties en trois catégories : la Torah, le service divin et les actes de bonté), et nullement selon une autre voie. Tel est le sens de « selon Mes statuts » : ceux que J'ai précisément gravés, « vous marcherez ».

33 ה ואת מצותי תשמרו. פ"י השמירה כדי שיתקיים ההילוך דבכל מאדך בתפלה הוא ע"י המצות שהן בחי כלים מכלים שונים לאור א"ס ב"ה וזהו ויין מלכות רב כיד המלך.

5. «Et gardez Mes mitsvot.» Cela signifie que la préservation, afin que se maintienne la démarche de «de toute ta force» dans la prière, s'opère par les mitsvot, qui sont des réceptacles de diverses sortes pour la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il. C'est là [le sens de] «et du vin royal en abondance, selon la main du roi».

פ"י עד"מ היין שא"א לקבלו בלא כלי וכן עד"מ האור שמאיר בפתילה שאם אין פתילה יסתלק האור.

Cela signifie, à titre d'analogie : le vin, qui ne peut être reçu sans réceptacle ; et de même, à titre d'analogie, la lumière qui brille sur une mèche : s'il n'y a pas de mèche, la lumière se retire.

34 וכן עד"מ בנפש החיונית המחיה אברי הגוף כמו כח הראיה בעין וכח השמיעה באזן שבקלקול הכלי ע"י מכה וכדומה מסתלק אור הראיה מהעין והשמיעה מהאזן עד"מ.

De même, à titre d'analogie, l'âme vitale donne vie aux membres du corps, comme le pouvoir de voir dans l'œil et celui d'entendre dans l'oreille. Lorsque le réceptacle est endommagé par un coup ou autre chose de semblable, la lumière de la vision se retire de l'œil, et celle de l'audition de l'oreille, à titre d'analogie.

וכך עד"ז יובן ענין רמ"ח מ"ע [מצות עשה] רמ"ח אברים דהיינו בחי כלים דז"א לקבל המשכת האור מבחי כתר תר"ך עמודי אור

De la même manière, on comprendra la notion des deux cent quarante-huit commandements positifs, correspondant aux deux cent quarante-huit membres : il s'agit du niveau des réceptacles de Zeir Anpin, qui reçoivent le déploiement de la lumière depuis le niveau de Kéter (la Couronne), les six cent vingt colonnes de lumière,

שהם תרי"ג מצות דאורייתא ושבע מצות דרבנן שיומשך ויתפשט בכלים ואברים דז"א ומשם יומשך בבי"ע ובלעדי הכלים הי' [היה] מסתלק האור כענין שנאמר כלים רקים אל תמעיטי כו' וכתוב אין עוד כלי ויעמוד השמן כו'.

lesquelles sont les six cent treize mitsvot de la Torah et les sept mitsvot des Sages, afin que la lumière se déploie et se répande dans les réceptacles et les membres de Zeir Anpin, puis, de là, dans Béria (Création), Yetsira (Formation) et Assiya (Action). Sans les réceptacles, la lumière se serait retirée, comme il est dit : « Des récipients vides, n'en prends pas peu », etc. ; et il est écrit : « Il n'y avait plus d'autre récipient, et l'huile s'arrêta », etc.

(ועמ"ש מזה בביאור ע"פ וקבל היהודים). וזהו ויין מלכות הוא האור שמאיר רב כיד המלך הוא בחי' היד הגדולה חסד דאריך כו'

(Voyez à ce sujet l'explication sur le verset : « Et les Juifs acceptèrent. ») Et voici le sens de « le vin royal » : c'est la lumière qui brille ; « en abondance, selon la main du roi » : c'est le niveau de la « grande main », le 'Hessed d'Arich [Anpin], etc.

ועל ידי שנכנס יין זה באדם יצא הסוד ואהבה מסותרת ששרשה מבחי' האבות אשר שרשן מבחי' זו בעבר הנהר כו' כנ"ל.

Lorsque ce vin entre en l'homme, « le secret sort », ainsi que l'amour caché, dont la racine se trouve au niveau des Patriarches, dont la racine provient de ce niveau au-delà du Fleuve, etc., comme indiqué plus haut.

אך שצריך להיות בחי' כלים מכלים שונים דתורה ומצות שבהן יומשך יין מלכות להיות רב כיד המלך. Cependant, il faut des réceptacles, « des récipients de toutes sortes », ceux de la Torah et des mitsvot, dans lesquels le vin royal pourra se déployer, afin d'être « en abondance, selon la main du roi ».

35 וזהו ואת מצותי תשמרו פי' מצוה לשון צוותא והתחברות והיינו כאשר האור נמשך בכלי אז הוא בבחי' התקשרות וצוותא אלינו משא"כ בעודו למעלה נק' חקיקה גליף גליפו וכו'.

C'est là [le sens de] « Vous garderez Mes commandements » (mitsvotai) : le terme mitsva est apparenté à tsavta, union et attachement. Autrement dit, lorsque la lumière est attirée dans un réceptacle, elle se trouve alors dans un état d'attachement et d'union avec nous ; tandis que, tant qu'elle demeure en haut, elle est appelée « gravure », « Il grava des gravures », etc.

וזהו בחוקתי תלכו בתפלה בבחי' אהבה ויראה והתעוררות רחמים כו' שהם עליות עד בחי' חקיקה עליונה אורות דכתר

C'est là le sens de « Vous marcherez dans Mes statuts » : dans la prière, au niveau de l'amour et de la crainte (ahava et yira) et de l'éveil de la compassion, etc., qui sont des élévations jusqu'au niveau de la gravure supérieure, les lumières de Kéter (la Couronne) ;

והיינו דוקא ע"י ואת מצותי תשמרו שהן הכלים להמשכת וגילוי אורות הנ"ל שע"י הכלי יתקיים האור והיינו כי צ"ל תמיד בחי העלאה והמשכה כו' בחי רצוא ושוב.

et cela s'accomplit précisément par « Vous garderez Mes commandements », qui sont les réceptacles permettant d'attirer et de révéler les lumières mentionnées plus haut, car c'est par le réceptacle que la lumière se maintient. Autrement dit, il faut toujours qu'il y ait une élévation et une attraction vers le bas, etc., un mouvement de « course et retour » (ratso vachov).

36 ועי"ז ונתנה הארץ יכולה הארץ היינו בחי מלכות דאצילות שתתן יכולה בהעלאת מ"נ [מ"יין נוקבין]

דרפ"ח ניצוצין ואח"כ ממילא יומשך בחי ועץ השדה יתן פריו הוא המשכת מ"ד [מ"יין דוכרין]

Par cela, « la terre donnera son produit » : « la terre » désigne le niveau de Mal'hout d'Atsilout, qui donnera son produit par l'élévation des eaux féminines (mayin noukvin) des 288 étincelles ; ensuite, automatiquement, sera attiré le niveau de « l'arbre des champs donnera son fruit », qui est l'attraction des eaux masculines (mayin doukhrin).

והיינו שיהיה גילוי אור א"ס ב"ה להיות והתהלכתי בתוכם בבחי עץ החיים שמשם יומשכו נשמות עליונות הנקראים פרי צדיק עץ חיים (ועי"ן בזח"א [בזהר חלק א] בראשית דל"ז סע"ב [סוף עמוד ב]. עמ"ש במ"א ע"פ בן פורת יוסף כו')

C'est-à-dire qu'il y aura une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, afin que « Je marcherai parmi vous », au niveau de l'Arbre de Vie, d'où seront attirées des âmes élevées, appelées « le fruit du juste est un arbre de vie » (voir aussi le Zohar, partie I, Bereishit, fin du folio 37b ; voir ce qui est écrit ailleurs sur le verset « Yossef est un sarment fertile », etc.).

ועמ"ש עוד ע"פ את שבתותי תשמרו מענין ירידת הנשמות ממקורם ממחשבה עילאה להתלבש בגופים איך שהיא ירידה צורך עלייה למעלה מעלה כו'.

Voir également ce qui est écrit sur le verset « Vous observerez Mes Chabbatot », au sujet de la descente des âmes depuis leur source, depuis la pensée supérieure, pour s'envelopper dans des corps : comment cette descente est en vue d'une ascension, toujours plus élevée, etc.

ועמ"ש בד"ה ושמתי כדכד בענין טהרה מביאה לידי קדושה וסד"ה אלה מסעי בענין מסעיהם למוצאיהם.

Voir également ce qui est écrit dans le discours commençant par « Je ferai tes fenêtres de kadkod », au sujet de l'enseignement « la pureté mène à la sainteté », et à la fin du discours commençant par « Voici les étapes », au sujet de « leurs étapes selon leurs départs ».

(ועיין מענין חרות על הלוחות ברבות משפטים ר"פ ל"ב. כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א]. פקודי פנ"א. ובגמרא עירובין נ"ד א'. ובוהר ח"ב [חלק ב'] דף פ"ד דק"יג ב'. קי"ד א'. קפ"ג א' מ"ה ע"ב. ח"א [חלק א'] דל"ז סע"ב [סוף עמוד ב] ודקל"א ב'. ח"ג [חלק ג'] ד"ו ע"ב).

(Au sujet de « gravées sur les Tables », voir aussi Rabbah sur Michpatim, début de la section 32 ; Ki Tissa, section 41 ; Pekoudei, section 51 ; et dans la Guemara, Erouvin 54a ; et dans le Zohar, partie II, folio 84 ; folio 113b ; 114a ; 183a ; 45b ; partie I, fin du folio 37b, et folio 131b ; partie III, folio 6b.)

וצייתי את ברכתי ברכת המצות כי מצות צריכות כוונה להמשיך בהן האור וכללות הכוונה היא התפלה של כל יום כמ"ש במ"א ע"פ לא הביט און ביעקב

« Et Je commanderai Ma bénédiction » : la bénédiction sur les mitsvot. Car les mitsvot exigent une intention afin d'y attirer la lumière, et l'expression générale et collective de l'intention est la prière de chaque jour, comme cela est expliqué ailleurs sur le verset « Il n'a pas contemplé d'iniquité en Yaakov ».

וזהו ענין אם בחקותי תלכו שהוא בבחינת התפלה ואחר כך ואת מצותי תשמרו כו' ודרך פרט זהו ג"כ ענין ברכות המצות:

Tel est le sens de « Si vous marchez dans Mes statuts », qui se situe au niveau de la prière, puis « et observez Mes commandements », etc. ; dans le détail, cela désigne également les bénédictions sur les mitsvot.

37 אם בחקותי תלכו כו'. מבואר בע"ח [בעץ חיים] (שער כ"ה פ"א המתחיל ענין הצלם באמיתית נלע"ד [נראה לעניות דעתי] כו')

« Si vous marchez selon Mes statuts », etc. Cela est expliqué dans Etz Chaim (Porte 25, chapitre 1, qui commence ainsi : « Le sujet du tzelem, en vérité, selon ce qui me semble humblement », etc.).

בחי' צלם כו' שהוא בחי' נפש השכלית המחבר הצורה והחומר שהוא נפש האלהית עם נפש הבהמית לברר בירורים

[que] le niveau du tzelem (« image »), etc., est celui de l'âme intellectuelle, qui relie la forme et la matière, c'est-à-dire l'âme divine et l'âme animale, afin d'opérer des clarifications (beirourim).

כי נפש הבהמית הוא בחי' בהמה פשוטה ועמ"ש מזה בד"ה זאת חנוכת המזבח ונפש השכלית היא בחי' נוגה מעורב טו"ר [טוב ורע] כמ"ש חכמים המה להרע.

Car l'âme animale est le niveau d'un animal tout simple (voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par « Voici la dédicace de l'autel »), tandis que l'âme intellectuelle est le niveau du nogah, où le bien et le mal sont mêlés, comme il est écrit : « Ils sont sages pour faire le mal. »

38 וזהו ימי שנותינו בהם שבועים שנה דקאי אלמעלה שתה עונותינו לנגדך עלומינו למאור פניך כו' היינו שיתפכו בחי' עונותינו כו'

C'est là le sens de « Les jours de nos années sont, en eux, de soixante-dix ans », qui se rapporte au verset précédent : « Tu as placé nos fautes devant Toi, nos choses cachées à la lumière de Ton visage », etc. Autrement dit, le niveau de « nos fautes » sera transformé, etc.,

שיהיה לנגדך ועלומינו יבא למאור פניך כו' הוא ע"י הצלם כו' ולזה ניתן ע' [שבועים] שנה לכל אחד ואחד לפי ערכו ושיעורו בכדי לברר כו'.

de sorte qu'elles soient « devant Toi », et que « nos choses cachées » parviennent « à la lumière de Ton visage », etc. Cela se fait par le tsélem, etc. C'est pourquoi soixante-dix ans sont accordés à chacun, selon sa mesure et sa capacité, afin d'opérer le raffinement, etc.

גם איתא בע"ח [בעץ חיים] שעתה מ"ה [שם מ"ה] מברר ב"ן [שם ב"ן] ולע"ל [ולעתיד לבוא] כשיתברר בחי' ב"ן [שם] ב"ן [שם] אזי יהיה א"ח [אשת חיל] עטרת בעלה. כי השבירה היא בבחי' ס"ג [שם ס"ג] כלו ס"ג [שם ס"ג] יחדיו כו' והיינו בבחי' ב"ן [שם ב"ן] שבס"ג [שבשם ס"ג].

On trouve également dans Etz Chaim qu'à présent, le Nom Mah (45) raffine le Nom Ban (52) et que, dans le Temps à Venir, lorsque le niveau de Ban aura été raffiné, alors « une femme vaillante sera la couronne de son mari ». Car le brisement se situe au niveau du Nom Sag (63), « ils se sont tous détournés ensemble » (sag), etc., c'est-à-dire au niveau de Ban au sein de Sag.

39 ולע"ל [ולעתיד לבוא] כשיתברר שם ס"ג [שם ס"ג] יתהוה ממנו ס"ג [שם ס"ג] שבס"ג [שבשם ס"ג] כו'. וביאור הענין הוא כי בחי' מ"ה [שם מ"ה] המברר הוא האור הנמשך בבחי' כלי וכמו משה ונחנו מ"ה [מה] בחי' ביטול בתכלית ואעפ"כ [ואף על פי כן] היה בגוף

Et dans le Temps futur, lorsque le Nom Sag sera purifié, il en émergera Sag de Sag, etc. Voici l'explication de la chose : le niveau de Mah, qui opère la purification, est la lumière attirée dans un réceptacle, comme Moché, qui disait : « Que sommes-nous (mah) ? » — niveau d'annulation de soi (bitoul) absolue ; et pourtant, il était dans un corps.

ואף שהוא מבחי' אבא היינו רק מבחי' אחוריים קפ"ד קס"א גימטריא משה, ועמ"ש מזה ע"פ אני ישנה גבי קול דודי דופק,

Et bien qu'il relève du niveau d'Abba, cela ne concerne que son aspect extérieur (a'horaïm) : 184 et 161, dont la valeur numérique est celle de Moché. (Voir ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Je dors », à propos de « La voix de mon Bien-Aimé frappe ».)

וכן נובלות חכמה שלמעלה תורה פי' הנמשך מבחי' מוחין דאבא למדותיו שיהיה תורה כשר או פסול כו' ועמ"ש בד"ה השמים כסאי כו',

De même, « les fruits tombés de la 'Hokhma d'en haut sont la Torah » : c'est-à-dire ce qui est attiré des mo'hin d'Abba vers Ses attributs, donnant ainsi naissance aux lois de la Torah, apte ou impropre, etc. (Voir ce qui est écrit dans le discours commençant par « Les cieux sont Mon trône », etc.)

וכמ"כ [וכמו כן] בחינת משה היה לו אהבה ויראה ומדות רק שהיו נמשכין מבחי' מוחין פי' שהיה האהוי"ר [האהבה ויראה] שלו בבחי' ביטול בתכלית בבחי' אבא מבחי' אחוריים

De même, le niveau de Moché comportait amour, crainte et attributs émotionnels (midot), mais ceux-ci étaient attirés du niveau de l'intellect ; autrement dit, son amour et sa crainte étaient dans un état d'annulation de soi absolue, au niveau d'Abba, dans son aspect extérieur

(כי פנימית אבא הוא פנימית עתיק) ולא מבחי' התלהבות שמבחי' אימא וכמו ההפרש שבין שבת ליו"ט [ליום טוב] שיו"ט [שיום טוב] הוא בחי' שמחה כו' ושבת הוא בחי' עונג נאדר בקדש כו'

(car la dimension intérieure d'Abba est la dimension intérieure d'Atik), et non du niveau de ferveur qui relève d'Imma. C'est comparable à la différence entre Chabbat et Yom Tov : Yom Tov est le niveau de la joie, etc., tandis que Chabbat est le niveau du plaisir, « majestueux dans la sainteté », etc.,

מלה בגרמיה כמ"ש בפ' אמור צ"ד ע"א, וכן היה האהוי"ר [האהבה ויראה] של משה וביקש הראני נא את כבודך פי' שיראה א"ס שלא בבחי' כלי

une chose en soi, comme cela est expliqué dans la paracha Emor, folio 94a. De même étaient l'amour et la crainte de Moché. Il demanda : « Montre-moi, je Te prie, Ta gloire », c'est-à-dire qu'il désirait voir l'Infini (Ein Sof) sans qu'Il soit dans le niveau d'un réceptacle

(ע' [עיינ] רע"מ [רעיא מהימנא] פ' פנחס ד' רנ"ה ע"ב) והשיבו כי לא יראני האדם וחי בחייהן אינן רואים

(voir le Ra'aya Mehemna, paracha Pin'has, folio 255b). Il lui répondit : « Car l'homme ne peut Me voir et vivre » : « de leur vivant, ils ne voient pas,

אבל במיתתן רואים כו' וכדאיתא במדרש טוב זה מלאך חיים מאד זה מלאך המות היינו שלאחר מיתה יכול להשיג בחינת מאד בלי גבול כו'

mais après leur mort, ils voient », etc. Ainsi qu'il est rapporté dans le Midrach : « bon » désigne l'ange de la vie, et « très » l'ange de la mort. Autrement dit, après la mort, on peut saisir le niveau de « très » (me'od), qui est sans limite, etc.

היינו כשהוא חי בבחי' גוף וכלי לא יראני כו' רק במיתתן אחר שנתברר הכלי לגמרי בבחי' אתכפא ואתהפכא אז רואין ולע"ל [ולעתיד לבוא] שיזדכך שלא יהיה הגוף מדכר ונוקבא (וע' זהר ח"ב [חלק ב'] קס"ז ב') רק

C'est-à-dire que, tant qu'il vit au niveau d'un corps et d'un réceptacle, « il ne Me verra pas », etc. ; ce n'est que « dans leur mort », après que le réceptacle a été entièrement raffiné par la soumission et la transformation (itkafya et it'hap'ha), qu'ils voient. Et dans le Temps à venir, lorsqu'il sera purifié, de sorte que le corps ne sera plus [issu] du masculin et du féminin (voir le Zohar, Part II, 167b), mais plutôt,

כדכתיב ועצמותיך יחליץ מבחי' טלא דכדולחא טל אורות טלך אז גם הגוף יוכל לראות ולהשיג בחי' אור א"ס

comme il est écrit : « Il fortifiera tes os », par le niveau de « la rosée de cristal », « une rosée de lumières est ta rosée » ; alors le corps aussi pourra voir et saisir le niveau de la Lumière infinie (Or Ein Sof).

וזהו כאור שבעת הימים פי' אור ז' הימים כמו שהיתה קודם הבריאה בעולם התהו רק שהיה בבחי' ז' אורות להיות האורות גדולים מהכלי.

Et c'est là « comme la lumière des sept jours » : c'est-à-dire la lumière des sept jours telle qu'elle était avant la Création, dans le Monde de Tohou (chaos), où elle se trouvait au niveau de sept lumières, les lumières étant plus grandes que le réceptacle.

אך היה בהן שבירה ואח"כ עולם התקון נעשה הכלי גדול והאור קטן. ולעתיד לבוא כשיזדכך הכלי יהיה ג"כ האור גדול כאור ז' הימים בחי' תהו ואז יהי' [יהיה] א"ה [אשת חיל] עטרת בעלה כו'

Mais il y eut en elles une brisure ; ensuite, dans le Monde de Tikoun (rectification), le réceptacle devint grand et la lumière petite. Dans le Temps à venir, lorsque le réceptacle sera purifié, la lumière aussi sera grande, comme la lumière des sept jours, le niveau de Tohou ; alors « une femme de vaillance sera la couronne de son mari », etc.

(ועמ"ש בד"ה והיה אור הלבנה. ועיין במק"מ [במקדש מלך] ס"פ מצורע מענין אור שבעת הימים ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] פ' כי תשא קפ"ח ב')

(Voir ce qui est écrit dans le maamar commençant par « Et la lumière de la lune sera ». Voir aussi le Mikdash Melekh, à la fin de la Parachat Metsora, au sujet de la lumière des sept jours, ainsi que le Ramaz sur la Parachat Ki Tissa, 188b.)

וזהו ענין ק"ש [קריאת שמע] שמע שם ע' רבתי היינו בחינת אור שבעת הימים שהעלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] מהבירור דנה"ב [דנפש הבהמית] מתעלה לשם.

Et c'est là le sens du Chema : dans « Chema », le ayin est écrit en grand ; cela correspond au niveau de la lumière des sept jours, car l'élévation des eaux féminines (maïm noukvin), issues du raffinement de l'âme animale, s'élève jusqu'à ce niveau.

וזהו ואהבת את הוי' אלקיך את הטפל כו' להיות בבחי' אהבה. וטפל ובטל לשם הוי' (ועמ"ש ע"פ וידעת היום) ולהתכלל באחד.

Et c'est là « Tu aimeras Havaya, ton D.ieu » : et inclut ce qui est secondaire, etc., afin d'être au niveau de l'amour, et d'être secondaire et annulé devant le Nom Havaya (voir ce qui est écrit sur le verset « Et tu sauras aujourd'hui »), et d'être inclus dans l'Un.

בכל לבבך שהוא בחינת נפש הבהמית רביעית דם שבלב כו' ובכל נפשך בחינת נפש השכלית בחי' צלם המחבר הנ"ל וכשיתהפכו ויתבררו יבא לבחי' ובכל מאדך מאד בלי גבול

« De tout ton cœur » correspond au niveau de l'âme animale, au quart de mesure de sang dans le cœur, etc. ; « et de toute ton âme » correspond au niveau de l'âme intellectuelle, au niveau du tsélem qui relie, mentionné précédemment. Lorsqu'ils seront transformés et raffinés, on atteindra le niveau de « et de toute ta force », méodékha, « très », méod, sans limite,

כדכתיב הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד אשר בשביל זה ירדה הנפש האלהית למטה

comme il est écrit : « Voici, Mon serviteur agira avec sagesse ; il sera élevé, exalté et très haut. » C'est dans ce but que l'âme divine descendit ici-bas,

כי מקודם היתה בבחי' גבול ומספר כי נש"י [נשמות ישראל] נמשכו מבחי' זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] עולם התיקון בבחי' כלי כו'

car auparavant, elle était au niveau de la limite et du nombre, puisque les âmes d'Israël furent tirées du niveau de Zeir Anpin et Noukva du Monde de Tikoun, au niveau d'un réceptacle, etc.,

וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו כו' משא"כ אחר ירידתה בחי' צלם לברר כו' לאכפא כו'

comme il est écrit : « Aussi vrai que Havaya vit, devant qui je me tenais », etc. ; tandis qu'après sa descente, [au] niveau du tsélem, pour raffiner, etc., pour soumettre, etc.,

בכל לבבך ובכל נפשך יכול עי"ז להשיג האהבה מבחי' אור א"ס בחי' בכל מאדך שמעולם התהו

« de tout ton cœur et de toute ton âme », elle peut ainsi atteindre l'amour issu du niveau de la Lumière infinie (Or Ein Sof), le niveau de « de toute ta force », qui provient du Monde de Tohou.

ואף שא"א להיות בבחי' גוף וכלי מ"מ הארה מזה יוכל להיות בכל יום ובמיתתן אחר שנברר הכל רואין כו' וזהו היה מספר בני ישראל כו' אשר לא יספר כו' :

Et bien qu'il soit impossible que cela se trouve au niveau d'un corps et d'un réceptacle, un rayonnement de cela peut néanmoins être présent chaque jour ; et « à leur mort », après que tout a été raffiné, « ils voient », etc. Et c'est là [le sens de] : « Le nombre des enfants d'Israël sera », etc., « qui ne peut être dénombré », etc.

40 ב אך קודם הקי"ש [הקריאת שמע] בחי' אהבה הנ"ל צריך להיות פסוקי דזמרה. וזהו אם בחקותי תלכו כי חקיקות כמו כלי שצריך חקיקה מבחוץ ומבפנים

2. Mais avant le Chema, le niveau de l'amour mentionné plus haut, il faut réciter les Pesouké dé-Zimra (« versets de chant »). Tel est le sens de « Si vous marchez selon Mes statuts (be'houtotai) » : deux gravures, comme un réceptacle qui doit être gravé à l'extérieur et à l'intérieur ;

כמו כן צריך כלי הנפש הבהמית לבי' חקיקות הללו בכדי שאח"כ יוכל להיות בחי' תלכו שהוא בחי' אהבה להתכלל באחד

de même, le réceptacle de l'âme animale a besoin de ces deux gravures, afin qu'ensuite puisse se réaliser le niveau de « vous marcherez », qui est le niveau de l'amour : être inclus dans l'Un,

כדכתיב הלוך ונסוע הנגבה וענין החקיקה מבחוץ הוא ע"י פסוקי דזמרה שהוא מלשון זמיר עריצים פי' שע"י ההתבוננות בגדולת א"ס ב"ה בפסוקי דזמרה הוא מזמר ומכרית בחי' הרע שתוכל להתפשט בנפשו בחי' אהבה אלקית.

comme il est écrit : « allant et voyageant vers le sud ». La gravure extérieure s'accomplit au moyen des Pesouké déZimra, terme qui vient de « abattre (zemir) les tyrans » : c'est-à-dire qu'en méditant sur la grandeur de l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, dans les Pesouké déZimra, on élague et retranche le niveau du mal, afin que le niveau de l'amour divin puisse se répandre dans son âme.

כי ההתפעלות מההתבוננות הנ"ל עדיין אין זה בחי' אהבה רק בחי' התפעלות מאלקות בכדי שיתפרד הרע

Car l'émotion suscitée par la méditation mentionnée plus haut n'est pas encore le niveau de l'amour ; ce n'est que le niveau d'une émotion ressentie devant la Divinité, afin que le mal soit séparé,

כדכתיב רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם היינו ע"י בחי' ההתבוננות ברוממותו ית' נפרד הרע.

comme il est écrit : « L'exaltation de D.ieu est dans leur gorge, et une épée à deux tranchants dans leur main » ; c'est-à-dire que, par la méditation sur Son exaltation, béni soit-Il, le mal est séparé.

41 ולכן החיוב דפסוקי דזמרה לא נזכר במשנה רק שתים לפניה כו' כי לא היה נצרך זה אצלם בכל יום כו'

C'est pourquoi l'obligation de réciter les Psaumes de louange (Pesouké déZimra) n'est pas mentionnée dans la Michna : celle-ci ne parle que des « deux bénédictions qui la précèdent », etc., car ils n'en avaient pas besoin chaque jour, etc.

וזהו החקיקה מבחוץ והחקיקה מבפנים הוא ע"י מצות מעשיות שבבחי חוקה כמו פרה אדומה ציצית ותפילין שאין בהם שום שכל וטעם

Telle est la gravure de l'extérieur. La gravure de l'intérieur s'accomplit par les mitsvot pratiques qui relèvent de la catégorie des lois statutaires (houka), telles que la vache rousse, les tsitsit et les téfilines, qui n'ont absolument aucune explication ni raison.

והיינו מפני ששרש המצות הוא מבחינת כתר כי אורייתא מחכמה נפקת אבל שרשן הם מכתר תרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן גימטריא תרי"ך.

Cela s'explique par le fait que la racine des mitsvot relève du niveau de Kéter (la Couronne). Car « la Torah émane de la 'Hokhma (sagesse) », mais leur racine est en Kéter : les six cent treize mitsvot de la Torah et les sept mitsvot des Sages ont pour valeur numérique six cent vingt.

אך בכל ספ"י [ספירה / ספירות] יש בחי קומה כמו חכמה שבחכמה וכמו כן בכתר יש בחי מצות הנמשך מחכמה שבכתר ונתלבש בחכמה דאצילות ואח"כ בבריאה שיוכל להיות גם למטה טעם למצוה זו.

Cependant, chaque Séfira comporte une stature complète (komah), telle que la 'Hokhma de la 'Hokhma. De même, en Kéter, il existe un niveau de mitsvot qui émane de la 'Hokhma de Kéter et qui se revêt dans la 'Hokhma d'Atsilout (Émanation), puis dans la Béria (Création), de sorte que cette mitsva puisse aussi avoir une raison à un niveau inférieur.

42 ויש מצות הנמשכים מכתר שבכתר והם החוקים שהם רק בחי רצון ונקרא רעוא דרעוין כו' וע"י מצות אלו ששרשן מאד נעלה יכול להיות חקיקה מבפנים בנפש הבהמית

Il existe aussi des mitsvot qui émanent de Kéter de Kéter : ce sont les houkim, qui relèvent uniquement de la volonté, et que l'on appelle « la Volonté des volontés », etc. Grâce à ces mitsvot, dont la racine est très élevée, une gravure peut s'opérer de l'intérieur dans l'âme animale,

וכדכתיב ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך שמפני שהם בעמקי הקליפות צריך דוקא אני בחינה גבוה מאד

comme il est écrit : « Je passerai à travers le pays d'Égypte » ; « Moi, et non un ange ». Puisqu'ils se trouvaient au plus profond des kelipot, il fallait précisément « Moi », un niveau très élevé.

וכמו כן להיות חקיקה בנפש הבהמית שיהיה לו בחי' אהבה להתכלל נפשו באחד היא ע"י מצות הנ"ל ועמ"ש בד"ה ועתה יגדל נא כח.

De même, pour qu'une gravure s'opère dans l'âme animale et qu'elle acquière un niveau d'amour permettant à son âme de s'inclure dans l'Un, il faut les mitsvot mentionnées ci-dessus. (Voir ce qui est écrit dans le discours commençant par « Et maintenant, que la force soit grande, je T'en prie ».)

וזהו באר חפרוה שרים בחינת יסוד דנוקבא שכדי שיהיה בבחי' נוקבא בחי' יסוד התקשרות באלהות ע"י התעוררות הנ"ל צריך חפירה כי בלא זה לבו אטום כבתולה

C'est là le sens de « un puits que des princes ont creusé » : cela désigne le niveau de Yessod de Noukva. Pour que, dans le niveau de Noukva, existe le niveau de Yessod, c'est-à-dire un lien avec la divinité suscité par l'éveil mentionné ci-dessus, il faut creuser ; sans cela, son cœur est fermé comme une vierge

(ועמ"ש מזה ע"פ לריח שמניך בענין על כן עלמות אהבוך. ועמ"ש בד"ה עיני כל. ובד"ה לא תהיה משכלה ועקרה) וממה נעשה החפירה במחוקק בחי' חקיקה הנ"ל שהוא בחי' מצות הנ"ל

(Voir ce qui est écrit à ce sujet sur « À l'odeur de tes parfums », au sujet de « c'est pourquoi les jeunes filles t'aiment » ; voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Les yeux de tous », et dans celui commençant par « Nul ne fera de fausse couche et ne sera stérile ».) Et avec quoi creuse-t-on ? « Avec le mechokek », le niveau de la gravure mentionnée ci-dessus, qui correspond aux mitsvot mentionnées ci-dessus.

אך אעפ"כ [אף על פי כן] התפשטותן הוא בבחי' חכמה ע"י משה (ועמ"ש בפ' חקת ע"פ במחוקק כו') כי אף פרה אדומה נאמרה ע"י משה כו' וע"ז נאמר אמרתי אחכמה כו'.

Cependant, leur diffusion s'opère néanmoins au niveau de 'Hokhma, par l'intermédiaire de Moché (voir ce qui est écrit dans la paracha de 'Houkat sur le verset « avec le mechokek », etc.), car même la vache rousse fut enseignée par Moché, etc. C'est à ce sujet qu'il est dit : « J'ai dit : je deviendrai sage », etc.

וזהו אם בחקותי תלכו ודרשו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] הלואי בחקתי תלכו היינו שיהי' [שיהיה] בחי' הליכה הוא בחי' אהבה ולהתכלל באחד צריך לזה ב' חקיקות הנ"ל

C'est là le sens de « Si vous marchez dans Mes statuts », que nos Sages, de mémoire bénie, interprètent ainsi : « Plût au ciel que vous marchiez dans Mes statuts ». Cela signifie que pour atteindre le niveau de la marche — qui est le niveau de l'amour — et s'inclure dans l'Un, les deux gravures mentionnées ci-dessus sont nécessaires.

כי בלתי זה א"א שיהיה לו בחי' אהבה מאחר שהוא אסור בגוף ונפש הבהמית וכמשל האסור בזיקים שא"א לו להלך אלא א"כ ישתברו הזיקים:

Car sans cela, il lui est impossible d'atteindre un niveau d'amour, puisqu'elle est liée au corps et à l'âme animale. C'est comme celui qui est entravé par des chaînes : il ne peut marcher que si ses chaînes se brisent.

43 ג אך עיקר ההליכה הוא להתכלל נפשו באחד לדבקה בו. ואיך אפשר זה. ולזה אמר ואת מצותי תשמרו אשר קדשנו במצותיו כו' כמבואר במ"א.

3. Mais l'essence de la marche consiste à ce que son âme s'intègre dans l'Un et s'attache à Lui. Comment cela est-il possible? C'est pourquoi il est dit: «Et vous observerez Mes commandements», et: «Qui nous a sanctifiés par Ses commandements», etc., comme cela est expliqué ailleurs.

וזהו ואת מצותי תשמרו שע"י המצות משתמר בחי' אור א"ס בחי' עתיק. וזהו נר מצוה כמו נר המשמר השמן והאור

C'est là le sens de «Et vous observerez Mes commandements»: par les mitsvot, le niveau de la Lumière infinie (Or Ein Sof), le niveau d'Atik, est préservé. C'est là le sens de «Une mitsva est une lampe»: comme une lampe qui préserve l'huile et la lumière,

כמו כן המצוה משמרת בחי' אור א"ס (ועמ"ש בד"ה והנה מנורת זהב כולה. ובד"ה כי תשמע בקול גבי לשמור את כל מצותיו) וע"ז אמר ועשיתם אותם אתם כתיב.

de même, la mitsva préserve le niveau de la Lumière infinie (voir ce qui est écrit dans le discours intitulé «Et voici, un chandelier tout en or», ainsi que dans le discours intitulé «Quand tu écouteras la voix», au sujet de «pour observer tous Ses commandements»). À ce propos, il est dit: «Et vous les accomplirez» (otam); le texte écrit «vous» (atem).

פ"י כי זהו באמת בחי' עשייה שנשמות ישראל עושין ומכריחין כביכול המשכת אוא"ס [אור אין סוף] בהכלים והוא מלשון גדול המעשה כו',

Cela signifie que c'est là, véritablement, le niveau de l'«action»: les âmes d'Israël accomplissent et provoquent, pour ainsi dire, l'attraction de la Lumière infinie dans les réceptacles. Le terme renvoie à l'expression: «Plus grand est celui qui fait agir», etc.

ולכן נק' כל עובדא בלשון עשיה פ"י לשון הכרח כי מה שהשכל מתפשט בהמעשה שעושה זהו בחי' הכרח לגבי השכל שיהי' [שיהיה] יורד ונמשך בעשייה

C'est pourquoi chaque acte est désigné par le terme « action » (assiya), qui signifie contrainte. En effet, lorsque l'intellect se déploie dans l'acte que l'on accomplit, cela constitue une contrainte pour l'intellect : il lui faut descendre et se prolonger dans l'action ;

כמו כן בעשיית המצוה שנמשך עי"ז אור א"ס ב"ה מה שהוא נעתק ונבדל מסדר ההשתלשלות ונמשך ושורה בהכלים דז"א על כן נק' בחי' זו בשם עשיה

de même, lorsqu'on accomplit une mitsva, la Lumière infinie, béni soit-Il — qui est éloignée et séparée de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) — est ainsi attirée et réside dans les réceptacles du Zeir Anpin. C'est pourquoi ce niveau est appelé « action ».

(ועמ"ש בד"ה להבין ענין מדלג על ההרים בענין שלכך נק' המצות בשם רמ"ח אברין דמלכא כו' ע"ש. וע' במ"ש ע"פ ביום השמיני עצרת בפ"י אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם)

(Voir ce qui est écrit dans le discours intitulé « Pour comprendre le sens de “sauter par-dessus les montagnes” », au sujet de la raison pour laquelle les mitsvot sont appelées « les 248 membres du Roi », etc. Voir là-bas. Voir également ce qui est écrit sur le verset « Au huitième jour, une assemblée », au sujet de l'explication de « que Tu as juré à nos pères depuis les jours d'autrefois ».)

וזהו ועשיתם אותם אתם כו'. ונתתי גשמיכם בעתם פ"י גשמיכם זהו התורה כמ"ש יערוף כמטר לקחי.

C'est là le sens de « Et vous les accomplirez » (otam) : « vous » (atem), etc. « Et Je donnerai vos pluies en leur saison » : « vos pluies » désignent la Torah, comme il est écrit : « Mon enseignement s'écoulera comme la pluie. »

והנה גשמים יורדין בגבורה ובתורה אמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] שניתנה בה' קולות פ"י ה' חסדים המגדילים והם בחי' ה' גבורות דאבא הנעשים בחינת חסדים דאימא.

Or, les pluies descendent par la Guevoura (puissance), et nos Sages, de mémoire bénie, ont dit de la Torah qu'elle fut donnée au milieu de cinq voix. Cela signifie : cinq 'Hassadim (bontés) qui font croître ; elles sont le niveau des cinq Guevourots d'Abba, qui deviennent le niveau des 'Hassadim d'Imma.

פ"י כי משה שמע כל התורה בקול אחד כמ"ש והאלהים יעננו בקול לפי שמשה היה מבחי" אור אבא בעצמו.

Cela signifie que Moché entendit toute la Torah en une seule voix, comme il est écrit : « Et D.ieu lui répondit d'une voix », car Moché relevait du niveau de la lumière d'Abba elle-même.

אך ישראל לא היה באפשרי לקבל ונתחלק ע"י ה' גבורות דאבא לבחינת חמשה קולות וזהו פלג אלהים מלא מים.

Mais Israël n'était pas en mesure de la recevoir [ainsi] ; elle fut donc divisée, par l'intermédiaire des cinq Guevourot d'Abba, en cinq voix. C'est là le sens de : « Le fleuve de D.ieu est plein d'eau. »

פ"י מה שנתפלג מבחי" אלהים בחי" ה' גבורות מלא מים באמת הם חסדים שיכולים לקבל.

Cela signifie que ce qui fut séparé (nispaleg) du niveau d'Elokim, c'est-à-dire du niveau des cinq Guevourot, est « plein d'eau » : en vérité, ce sont des 'Hassadim, qu'ils peuvent recevoir.

44 וע"י גשמיכם בחי" התורה הנ"ל נעשה קול דודי דופק פתחי לי שיהיה לכו פתוח שיוכל להיות בנפשו בחי" אהבה ע"י בחי" התורה המגדל והיה מזה ונתנה הארץ יכולה היינו בחינת ב"ן [שם ב"ן] שנתכרר מנפש הבהמית

Et par « vos pluies », le niveau de la Torah mentionné plus haut, se produit « La voix de mon Bien-Aimé frappe : ouvre-moi », afin que son cœur s'ouvre et que l'amour puisse être présent dans son âme, grâce au niveau de la Torah qui fait croître. De là vient « et la terre donnera son produit », c'est-à-dire le niveau de Ban, raffiné à partir de l'âme animale.

(והוא ע"ד מ"ש בד"ה האזינו השמים גבי יערוף כמטר שהתורה נק' מטר וגשם שמוציא את כח הצומח שבהארץ מהעלם אל הגילוי

(C'est dans le même esprit que ce qui est écrit dans le discours commençant par « Prêtez l'oreille, cieux », au sujet de « Mon enseignement s'écoulera comme la pluie » : la Torah est appelée pluie et averses, car elles font passer de la dissimulation à la révélation la force de croissance qui se trouve dans la terre,

דהיינו להיות הצמיחה בחי' אהבה בכל מאדך כו' ע"ש באריכות וזהו ואהבת בגימטריא ב' פעמים אור
היינו בחי' אור אחד הוא אור זרוע לצדיק והב' בחי' הצמיחה בכל מאדך)

c'est-à-dire que la croissance soit le niveau de l'amour « de toutes tes forces », etc. Voir là-bas le développement détaillé. C'est pourquoi ve'ahavta (« et tu aimeras ») a pour valeur numérique deux fois or (« lumière ») : un niveau de lumière est « la lumière est semée pour le juste », et le second est le niveau de la croissance, « de toutes tes forces ».)

ואח"כ ועץ השדה יתן פריו (עיין בזה בפ' בראשית דל"ז סע"ב [סוף עמוד ב.]. ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם)
שהוא בחינת מ"ד [מ"ד דוכרין] מנפש האלהית.

Puis, « et l'arbre des champs donnera son fruit » (voir le Zohar, Parachat Beréchet, fin du folio 37b, ainsi que le Mikdash Melekh à cet endroit), ce qui correspond au niveau des eaux masculines (mayin doukhrin) provenant de l'âme divine.

וכמו בארץ שהארץ מעלה מ"ן [מ"ן נוקבין] והגשם המגדל הוא בחי' מ"ד [מ"ד דוכרין] וכדכתיב כאשר ירד
הגשם והשלג מן השמים כמו כן ע"י חיבור מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [שם ב"ן] הנ"ל יתן פריו היינו שיתגלה בחי'
טובא דגניז בגווה

Comme pour la terre : celle-ci élève les eaux féminines (mayin noukvin), et la pluie qui fait croître correspond au niveau des eaux masculines, comme il est écrit : « Car, de même que la pluie et la neige descendent du ciel... » De même, grâce à l'union de Mah et Ban mentionnée plus haut, « il donnera son fruit », c'est-à-dire que se révélera le niveau du « bien qui est caché en son sein »,

היינו רפ"ח ניצוצין שיש בה רק הוא מוסתר ומלוכש רשע מכתיר את הצדיק משא"כ כשנתברר
ונתהפך נתגלה האור הנ"ל להיות א"ח [אשת חיל] עטרת בעלה בחי' שלמעלה מהתקון ס"ג [שם ס"ג] דס"ג
[דשם ס"ג]

c'est-à-dire les 288 étincelles qui s'y trouvent, mais qui sont dissimulées et revêtues : « le méchant entoure le juste ». En revanche, lorsqu'elles sont raffinées et transformées, la lumière mentionnée plus haut se révèle, de sorte qu'« une femme vaillante est la couronne de son mari » : c'est un niveau qui dépasse le Tikoun, Sag de Sag.

וזהו והצליח אשר שלחתיו לברר בירורין ע"י דברי אשר יצא מפי דוקא כי כל העוסק בתורה הקב"ה
יושב ושונה כנגדו כו' :

C'est là le sens de « et il réussira dans ce pour quoi Je l'ai envoyé » : raffiner les éléments à raffiner, précisément par « Ma parole qui sort de Ma bouche ». Car celui qui s'adonne à l'étude de la Torah, le Saint béni soit-Il s'assied et étudie en face de lui, etc.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bechukosai/2/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak